

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 132

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 17 de novembre del 1998, a les 16,30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4790/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resolució del problema sorgit al moment de la transferència del personal no docent destinat als centres en conveni amb el Ministeri de Defensa. 5574
 - 2) RGE núm. 4791/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a adequar les retribucions del personal no docent procedent de la transferència de l'educació no universitària. 5575
-
-

- 3) RGE núm. 4792/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a plantilla dels centres de professors i recursos. 5576
- 4) RGE núm. 4806/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compilació del Dret Civil de Balears. 5577
- 5) RGE núm. 4807/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressupost per a l'estudi de la reforma de la compilació del Dret Civil de Balears. 5579

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 4461/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a organització dels campionats de Balears de l'esport per a l'edat escolar i dels campionats d'Espanya de la joventut. 5580

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 4529/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a extradició del general Augusto Pinochet. 5587
- 2) RGE núm. 6019/97, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a Pla director de carreteres. 5596
- 3) RGE núm. 7405/97, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a mesures per incidir a la problemàtica dels fixos discontinus. 5597

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Començam aquesta sessió plenària.

I.1) Pregunta RGE núm. 4790/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resolució del problema sorgit al moment de la transferència del personal no docent destinat als centres en conveni amb el Ministeri de Defensa.

El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes, la primera de les quals la formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resolució del problema sorgit en el moment de la transferència de personal no docent destinat als centres en conveni amb el Ministeri de Defensa. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Per una qüestió prèvia a aquestes preguntes que tenen a veure amb la matèria educativa, encara que siguin de temes de personal, avui hem tengut coneixement d'un gravíssim accident en el transport escolar a la comunitat d'Astúries, un autobús amb infants d'educació secundària es traslladava al municipi de Llanes, ha xocat amb un camió i han mort vuit alumnes i el conductor del camió. Jo demanaria a aquesta cambra que es dirigís a la conselleria corresponent del Govern asturià per manifestar-li el seu condol per aquestes víctimes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, per aquesta petició. Supòs que no hi ha cap inconvenient per part dels altres grups, i així ho farà aquesta presidència en nom i representació de tots els diputats i diputades d'aquesta cambra.

Formuli la pregunta.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, en el moment de produir-se les transferències en matèria educativa i una vegada analitzats els documents que acompanyam a aquesta transferència, aquest diputat es va adonar que apareixia un problema amb aquell personal no docent, personal administratiu i laboral, que formava part de l'equip de treball del centre Son Rul·lan, en conveni amb el Ministeri de Defensa, i, per tant, són funcionaris del Ministeri de Defensa. Així ho vaig manifestar a la comissió mixta, va semblar que aquest tema havia passat per alt però que hi havia voluntat que s'arreglàs. Voldria saber si a hores d'avui aquest personal ja ha pogut optar per ser funcionari d'aquesta comunitat autònoma o si encara manté l'estatus del Ministeri de Defensa.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. En qualsevol cas, agraeisc les paraules i la iniciativa del Sr. Crespí sobre la desgràcia que s'ha produït avui al matí.

Quant a la seva pregunta concreta, efectivament, quan es va produir el traspàs de competències educatives hi havia una qüestió especial que no afecta moltes comunitats autònomes, la nostra n'és una, que són aquelles comunitats que tenen o tenien centres adscrits al Ministeri de Defensa, històricament per donar servei educatiu als fills del personal militar.

La transferència de la competència educativa i, per tant, del professorat d'aquests centres, s'havia de produir via conveni entre la Conselleria d'Educació i el Ministeri de Defensa, un conveni que, a l'hora de la transferència, encara no s'havia signat, que es va signar posteriorment, i, per tant, no ha dut més problema.

Sí que hi ha la qüestió concreta que vostè comenta, que és la qüestió del personal no docent destinat, adscrit, a aquests centres. Aquest personal, naturalment, seguint els criteris de transferències, no ha estat transferit, i ho ha de ser, no ha estat transferit perquè això suposa un increment del cost efectiu i, per tant, un nou acord de la comissió mixta de transferències.

El secretari de la comissió per part de la comunitat autònoma de les Illes Balears així ho va fer veure per escrit al secretari de la comissió per part de l'Estat, i aquest darrer ja ens ha contestat per escrit que, efectivament, aquest és un fet que ha succeït, que afecta sis treballadors i que a la propera comissió mixta de transferències s'hi inclourà, per tal que aquestes persones vinguin destinades a la comunitat autònoma i, per tant, s'incrementi amb aquesta petita quantitat el cost efectiu de la competència.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Crespí?

I.2) Pregunta RGE núm. 4791/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a adequar les retribucions del personal no docent procedent de la transferència de l'educació no universitària.

Passam a la segona pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a adequar les retribucions del personal no docent procedent de la transferència de l'educació no universitària. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies. Avui al matí hem començat també parlant d'adequacions retributives. En aquest cas, ens referim fonamentalment a funcionaris dels cossos administratius i que, per tant, la seva tasca i el seu lloc de feina estan classificats i qualificats d'acord amb uns catàlegs que, naturalment, són pràcticament idèntics als que pugui tenir la comunitat autònoma, nivell, complement específic, complement de destinació. aquí no hi ha cap problema per produir una real equiparació als llocs de treball que té el Govern d'aquesta comunitat. Per tant, voldríem saber com i quan es produirà aquesta equiparació retributiva. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Amb el permís de la consellera de Funció Pública, que és la competent en tot el personal no docent de la conselleria, jo intentaré contestar, diferenciant entre personal funcionari i personal laboral transferit, quina és exactament la situació de tot aquest personal que va ser transferit i que, naturalment, com vostè bé diu, sí que és un personal que per realitzar funcions gairebé iguals a molts de llocs de treball de la comunitat autònoma no suposen més problema a l'hora d'integrar-los dins la relació de llocs de feina de la comunitat autònoma.

Així, quant al personal funcionari no docent, en primer lloc, s'ha de fer la modificació del catàleg de llocs de feina de la Caib, per crear les places per integrar-hi aquest personal. Aquesta modificació ja va ser negociada a la mesa general de negociació i es va aprovar per unanimitat entre la Conselleria de Funció Pública i els sindicats. Aquesta modificació, aquesta negociació, es va aprovar per acord del Consell de Govern de 8 d'agost del 98, està pendent la publicació en el Bogaib, s'hi publicarà, segons tenim entès, a finals de novembre, i tindrà efectes de dia 1 de gener de 1999. S'han de fer també les resolucions individuals d'integració de cada un d'aquests funcionaris a la plaça corresponent, cosa que es farà en el mes de desembre, i a partir de l'1 de gener de 1999, tal com deia la Llei de pressuposts d'enguany, estarà formalitzada la integració, i, per tant, estaran integrats dins el règim jurídic, econòmic i retributiu de la Caib. Quant al règim retributiu, les diferències retributives, també com deia la legislació en vigor en aquesta comunitat autònoma, s'anirà incrementant per quartes parts al llarg dels propers quatre anys, tal com s'ha fet ja amb altres transferències, fins que arribin al nivell retributiu de la resta de funcionaris de la comunitat autònoma.

Quant al personal laboral, s'ha de produir l'acord d'adhesió del personal laboral al conveni de la Caib. Aquesta negociació s'està produint i creim que es podrà signar en breu. S'ha de dir que aquesta negociació s'ha retardat per voluntat expressa dels representants dels treballadors, donat que volien, amb el seu règim jurídic d'origen, tenir un darrer concurs de trasllats i una darrera promoció interna, seguint la seva normativa, però en aquest moment ens trobam a un moment processal avançat quant a aquesta negociació. Finalment, s'ha de ratificar aquest acord a la comissió paritària.

Per tant, nosaltres creim que aquest acord de la paritària, que hauria de ratificar aquest primer acord quant al personal laboral, ho podrà ser aquest mes de novembre, que el mes de desembre el Consell de Govern podrà aprovar la integració d'aquest personal i que, a continuació, es podrà produir la publicació en el butlletí oficial. Si la publicació en el butlletí oficial de la comunitat autònoma es realitzà el mes de gener, en tot cas seria amb caràcter retroactiu, als seus efectes, a 1 de gener de 1999.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies. La pregunta, encara que anava dirigida al conseller, no tenia cap inconvenient que me la contestàs la consellera de Presidència.

El que a nosaltres ens preocupa és que el Govern va publicar un catàleg de llocs de feina de la Conselleria d'Educació, que aquest catàleg de llocs de feina s'ha anat omplint fonamentalment per personal docent que ocupa llocs, lògicament, de personal no docent, que són de personal dels cossos administratius, classes, categories i escales d'administratius, i a més, que s'ha produït sense cap tipus de procediment transparent, obert, de comissions de servei, de concurs, etc., que permetés, al marge dels concursos ordinaris, cobrir allò que la conselleria estimava urgent, però que aquesta urgència, moltes vegades, convé que no tapi la transparència, la igualtat d'oportunitats dels funcionaris.

Ara ens trobam amb un catàleg que en part està cobert. Voldríem saber, d'aquest nou catàleg, del qual ens anuncia que entrarà en vigor dia primer de gener de 1999, com pensen cobrir-lo, és a dir, pensen oferir-lo a tots els funcionaris de la comunitat autònoma, només als funcionaris procedents, un primer concurs i un segon, de resultes, etc. Ho voldríem saber perquè els funcionaris poguessin saber una mica quin és el calendari del cobriment d'una administració que té molts de llocs de feina, molts dels quals poden suposar millores retributives a funcionaris que estan ara a altres conselleries.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Aquí, Sr. Crespí, hi ha dues qüestions diferents.

Per un costat, hi ha la creació de noves places no existents i la seva dotació, que es va produir a principi d'enguany. Aquestes noves places es varen negociar i se'n va aprovar la creació per part del Consell de Govern per tal que es pogués fer des d'aquí la feina que es feia des de Madrid, per tant, eren places inexistents, places que no existien en aquesta comunitat autònoma, a l'antiga Direcció Provincial del MEC. Aquestes places es varen cobrir no d'una forma anòmala, es varen cobrir per comissió de serveis, i ara li parl de memòria, crec que totes elles es varen cobrir per personal, evidentment, funcionari, i, en qualsevol cas, crec que tot ell funcionari docent, si bé la comissió de servei no és, que això tal vegada és el que vostè vulgui dir, un concurs de trasllats entre tots els funcionaris. Així es varen cobrir aquestes places, que eren unes places noves. Ara, del que parlem, o del que jo li parlava, és d'una qüestió ben diferent, i és que totes aquelles places amb nom i llinatges i una sèrie de característiques que varen ser transferides a la comunitat autònoma s'han de convertir en places de comunitat autònoma, no en places de l'Estat, canviar-los totes les característiques que s'hagin de canviar, fins i tot els complements, és a dir, les retributives, per tal que siguin places iguals que les de la comunitat autònoma i, per tant, la immensa majoria d'aquestes places, que ja tenen un propietari, continuaran tenint el mateix propietari amb unes condicions diferents, amb unes condicions iguals a les que hi ha a la comunitat autònoma, i així també serà amb el personal laboral.

Per tant, una cosa era crear places noves per fer una feina que fins ara es feia des de Madrid i que Madrid ens va transferir una quantitat econòmica, però no ens va transferir ni el personal ni les places per fer aquesta feina, i una cosa diferent és que les places que ja existien aquí, convertir-les en places de comunitat autònoma, que és el que fem ara.

I.3) Pregunta RGE núm. 4792/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a plantilla dels centres de professors i recursos.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent, pregunta, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a plantilla dels centres de professors i recursos. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Els centres de professors i de recursos d'aquesta comunitat autònoma el darrer any de gestió per part del Ministeri d'Educació i Cultura varen veure fortament retallats els nombres d'efectius que hi tenien treballant, en algun cas, concretament en el cas d'Eivissa, el centre va quedar pràcticament amb la meitat del personal que tenia, i així difícilment pot atendre personal capacitat i especialitzat la formació del conjunt de professors.

Per la informació, per la resposta que ha donat la conselleria a les preguntes escrites que ha fet aquest diputat, no hi ha hagut fins al moment una recuperació de l'estat inicial que tenien aquests centres de professors l'any 94.

Per tant, voldríem saber si en el pressupost de l'any que ve hi ha partides on es pugui esbrinar si es contempla aquest increment pressupostari, ja que el capítol un és un tot continu i específic. Voldríem saber si pensen recuperar o, en qualsevol cas, quina serà la plantilla de professors especialistes que tendran els centres de professors i recursos.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Bé, la plantilla dels centres de professors i recursos, jo crec que és una plantilla que necessàriament ha de ser dinàmica, perquè respon als plans de formació concrets que es van aprovant curs a curs. No és cert que enguany la plantilla sigui la mateixa o inferior a la de l'any passat. L'any passat, per exemple a Palma, al centre de Palma, hi havia vuit professors, ara n'hi ha onze, a Menorca, n'hi havia quatre i ara n'hi ha cinc, a Eivissa, n'hi havia cinc i ara n'hi ha sis, a Manacor, n'hi havia quatre i ara n'hi ha sis, i a Inca, n'hi havia cinc i ara n'hi ha sis, per tant, s'ha incrementat d'una forma important aquesta plantilla per adequar-la al nostre pla de formació.

Sí que és cert que la plantilla del curs 94-95 era més elevada que aquesta, pensem que només a Palma hi havia setze professors, i, per tant, jo el que tenc ben clar és que una de les qüestions fonamentals de la Conselleria d'Educació, com de qualsevol altre centre de treball, una de les qüestions prioritàries és donar una bona formació als seus professionals, i, per tant, si ha de passar per incrementar les plantilles, tal com hem fet enguany, de professors dedicats a la formació dels seus companys o especialitzats en la formació dels seus companys, també passarà a partir del setembre del proper any en el pla de formació que s'aprovi; quant al pla de formació d'enguany, crec que nosaltres hem fet un pla de formació ambiciós, que ha estat dotat amb un increment de plantilla a la que tenia fins aquest moment, i, en tot cas, no ha arribat a les xifres de què vostè parla de l'any 94.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Crespi, vol tornar a fer ús de la paraula?

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí. Per tant, si ho he entès bé, vostè m'ha dit que el pla de formació que s'aprovarà el setembre del curs que ve dirà si hi ha d'haver més professors o manco professors, però resulta que d'aquí a un parell de dies aprovarem el pressupost de l'any que ve. Inclourà algun tipus de partida perquè, si el pla de formació que s'aprovi el mes de setembre preveu l'increment de professorat, aquest hi pugui ser o bé no hi serà aquesta partida i llavors el mes de setembre direm a aquells que hauran de fer el pla de formació: Ah!, no hi podem posar més pressupost, perquè el que vàrem aprovar fa sis mesos no ho preveia? Que és un argument, que és un argument, per això, li pregunto si vostè preveu, amb els estudis que ha fet la conselleria sobre els diferents models de formació de què s'ha parlat, si aquesta formació continuarà basant-se prioritàriament, que no exclusivament, en els centres de professors i de recursos o bé hi ha altres vies que la conselleria consideri més adequades?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Jo no li puc dir sense haver analitzat quins són els resultats del pla de formació d'enguany si l'any que ve hi haurà d'haver més professors o menys professors. En qualsevol cas, crec que aquest no serà el problema. Enguany, fora tenir-ho previst en el pressupost quan el vàrem començar a executar dia 1 de gener, hi ha hagut a altres bandes 600 professors més, i no hi ha hagut cap problema per part de la conselleria per posar-los-hi. Per tant, crec que tranquil·lament l'any que ve podrem fer un petit esforç, que ja l'hem fet enguany, en formació del professorat. Tot això es farà després d'analitzar quins ha estat els resultats del pla de formació per a aquest curs.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 4806/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compilació del Dret Civil de Balears.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a la compilació del Dret Civil a Balears, o de Balears. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. La semana pasada tuvimos un debate sobre reforma de la compilación de derecho civil de Baleares, en el cual a la conclusión a la que llegamos es que Baleares va a ser la única región probablemente de Europa occidental en la que el domicilio familiar no estará adecuadamente protegido, al igual que sucede en España, en derecho común español, Cataluña, Navarra, Aragón, Francia, Italia, Alemania, etc., y todo ello porque, según se dice, había que hacer un estudio, cuando toda la doctrina, toda la jurisprudencia, era unánime para que se mantuviera una reforma en el sentido que pedía este grupo parlamentario en el momento en que se hizo la proposición de ley, nos llama la atención y decimos: Muy bien lo tiene que tener el jurista este para que se le mantenga el encargo de un estudio ante una situación tan clara, y que de esa forma se dilate la solución del problema. Por eso, tenemos interés en saber qué jurista es el que se va a encargar de esta reforma. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Funció Pública, Sra. Ferrer, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, no és un jurista qui s'encarregarà de fer aquest informe sobre la necessitat d'adequar o d'intentar legislar, ampliar les nostres competències, d'acord amb l'article 149.1.8 de la Constitució, que fins ara hem conservat, hem modificat, però crec que hi podem fer una passa més, podem desenvolupar el nostre dret civil. No és un sol jurista, sinó que, com normalment es fa en el territori on tenen dret propi, és a través d'una comissió, una comissió d'experts que es dedica a estudiar la necessitat de fer precisament un informe, de la necessitat de desenvolupar el nostre dret civil, adequar-lo en les parts que s'hagin d'adequar, reformar-lo, i sobretot, desenvolupar tot el que és matèria civil, no només dret compilat, sinó el que és matèria civil.

Aquesta comissió va ser nomenada per acord del Consell de Govern en data 9 d'octubre de 1998. Es va nomenar una comissió d'experts. El mateix acord del Consell de Govern entén que, passats ja quasi deu anys des de la publicació del text refós de la compilació, era el moment de fer aquest estudi d'aquesta necessitat, i diu textualment: "I atès això, es considera oportú constituir una comissió d'experts en la matèria la missió de la qual serà d'elaborar un informe sobre l'oportunitat d'aquesta reforma i, si n'era el cas, sobre l'abast que n'hauria de tenir. Aquesta comissió estarà integrada per especialistes en la matèria de Dret civil balear, i hi seran representades totes les illes. En conseqüència, la consellera que subscriu", es refereix a la consellera de Presidència, "té l'honor d'elevat a la consideració

del Consell de Govern la següent proposta d'acord: L'acord de crear una comissió per a l'estudi de la compilació del Dret Civil de Balears, que tindrà la composició següent", si vol li llegesc la composició, està formada per un president, que som jo mateixa, i com a vocals per Mallorca hi són el degà del Col·legi de Notaris, el Sr. Jaume Ferrer Pons; en representació de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Balears, el Sr. Bernat Garcies Vidal; el professor, advocat i catedràtic de dret civil de la Universitat de les Illes Balears Sr. Miquel Coca Payeras; l'advocat d'Estat, Tomàs Mir Lafuente; un magistrat del tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, Sr. Rafel Perera Mesquida; una professora de Dret civil balear, també especialista en la matèria, Luza Forteza del Corral; un advocat i acadèmic de l'Acadèmia de Legislació i Jurisprudència, Sr. Miquel Massot Miquel, vostè el va anomenar l'altre dia; el registrador de la propietat Antoni Canals Prats; per Menorca, l'Hble. Sr. Miquel Coll Carreras, president del Consell Consultiu, i per Eivissa, el Sr. José Cerdà Gimeno, notari d'Eivissa. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Diputat vol tornar a fer ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Hay cosas que no llega a entender uno. Parece un informe sobre la necesidad, para hacer un informe sobre la necesidad, basta asomarse a la ventana, todo el mundo está manifestando que existe esa necesidad, podrían haberse ahorrado el informe sobre la necesidad. ¿Por dónde tiene que ir? También se lo pueden ahorrar. De todos los que me he informado, de todos los que se han manifestado públicamente, absolutamente todos los que se han manifestado públicamente, el Sr. Massot, la Sra. Luza Forteza, incluso el Sr. Perera, etc., todos los que se han manifestado públicamente sobre este tema han dicho lo mismo que le dije yo desde esta tribuna, digo que le dije yo porque creo que con quien tuve el debate fue con usted, aunque el texto lo leyera otro diputado, pero en cuanto al tema, insisto, no sé por qué una comisión tan grande para la necesidad, y la necesidad está clara, y el sentido de la reforma, todo el mundo se ha manifestado a favor de esa reforma.

Me parece que es mucha cosa para llegar hasta donde podíamos haber llegado la semana pasada. Gracias Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, jo crec que aquest grup parlamentari i aquest govern no actua a cop de manifestació ni a cop espontani del que pensa que creu la gent, sinó que fa qualque cosa més seriosa. Jo no sé si és que també venc d'un món, que és la universitat, on les coses les meditam i les pensam abans d'emprendre-les directament, com aquella proposició que vostè va presentar, de modificació simplement introduint-hi, addicionant-hi un article.

De fet, aquestes mateixes persones que vostè acaba d'anomenar han tengut una reunió, aquesta comissió d'experts, i aquestes mateixes persones s'han mostrat molt cautes a l'hora de fer simplement una addició o una modificació a la compilació, sinó que van amb la idea que jo li he dit abans, i crec que és la perfecta, que és què hem de fer en aquest moment amb el nostre dret civil? A un moment determinat, el 1990, quan es va fer el text refós de la compilació, es va fer poc més que adequar-lo a la Constitució. En tot cas, es varen tocar alguns articles, modificar alguns articles. Es va tardar molt de temps a fer això.

Les coses legislatives, vostè ho sap, no es fan en dos dies, sinó que s'han de pensar i s'han de fer ben fetes, i sobretot en una cosa tan important com és el nostre dret, que té unes arrels històriques, no es pot prescindir d'uniques arrels històriques, no es pot fer una simple còpia del que és, per exemple, el Dret civil català, que potser tengui unes arrels paregudes a les nostres, però qui ha estudiat amb profunditat temes de la nostra compilació, del nostre dret, sap que no són iguals, sap que no tenen les mateixes arrels, i que a través dels anys, a través dels segles, s'han modificat d'una manera determinada i pròpia de la nostra societat. Per tant, quan es tracta de fer una reforma legislativa, s'ha de fer amb molt de seny, s'ha de fer amb cautela i amb calma, i així s'ha pronunciat aquesta comissió, que farà un informe d'aquesta necessitat de legislar en la matèria civil, i li he dit que no es tracta de legislar sobre el text compilat, és una altra cosa la matèria civil, vostè ho sap, o ho hauria de saber. Per tant, anam a l'article 149.1 de la Constitució, anar al darrer pas, al que és desenvolupar, i desenvolupar el dret civil és legislar en matèria civil, no sobre un text compilat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 4807/98, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni J. Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressupost per a l'estudi de la reforma de la compilació del Dret Civil de Balears.

Passam a la darrera pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pressupost per a l'estudi de la reforma de la compilació del Dret Civil de Balears. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Esperemos que la cautela no se acabe cuando ya no haya nada que solucionar, no cuando no haya nada que solucionar, sino cuando hayan pasado muchos problemas, porque mientras tanto, mientras todo esto dure, hemos de saber que el domicilio familiar está desprotegido, por lo menos al nivel que requiere nuestra Constitución.

En efecto, el Gobierno no actúa golpe de manifestaciones, aunque toma nota, toma nota de algunas cosas, lo cual es bueno, y quizá sea una muestra más de ese viaje hacia el centro.

En fin, entrando en el tema del coste que va a tener esta reforma, supongo que el coste será cero porque, habida cuenta del prestigio, del carácter y de la cautela que se ha tomado, si tiene que ser por horas, creo que va a ser un desastre para esta comunidad autónoma. Por eso, supongo que el coste será cero, a la vista, pero de todas maneras me gustaría que me lo confirmara la Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Funció Pública, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. El cost no és zero, ja l'hi dic d'entrada, el cost no és zero. Sí que té un cost, que és un cost petit, però perquè es calcula que aquesta feina, perquè s'hi treballa bastant intensament, durà dos o tres mesos, com a mínim, jo hi posaria un màxim de quatre mesos, però dos o tres mesos, perquè la comissió, en principi, parlava d'un any per fer aquesta adequació, veure tots els punts que s'havien de tocar i el que es podia fer. Jo vaig demanar que fos més breu, que féssim una feina addicional, i pens que en tres, màxim quatre mesos, estarà feta. Es calcula que tendrem unes sis sessions, n'hem tengudes dues, la primera va ser simplement de reunió i una altra de treball, unes sis sessions de feina, tothom fa feina pel seu compte.

El cost és la dieta del dia que ens reunim, és a dir, que seran unes sis dietes, la dieta, segons el decret, que no es va modificar, el Decret 23/1998, de 24 de febrer, que no modifica les dietes, remet a l'article 15.4 de la Llei de pressuposts, a la Llei 10/1996, de 23 de desembre, que determina que la quantia és de 8.000 pessetes. També he d'afegir que, apart d'aquestes 8.000 pessetes, per a aquestes cinc, sis sessions que tendrem, hi ha el cost addicional del representant d'Eivissa, a qui sí que es paga la despesa de desplaçament, és a dir, el que és simplement l'avió d'anada i tornada, se l'hi paga, i un fons d'uniques 300.000 pessetes per a bibliografia.

Sent moltíssim que vostè entengui que l'habitatge familiar està desprotegit. Esper que aquest amor pel Dret Civil de Balears, ja és bo compartir-lo, però no n'hi té més que jo, que ha estat una de les meves línies d'investigació. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Hemos visto el detalle que se nos ha dado. Naturalmente, y como suponía, son unos gastos prácticamente simbólicos, y supongo que todas las personas que intervienen allí, por el honor de estar en una comisión de semejante importancia, supongo que se darán por satisfechos, excepto los desplazamientos de los que vengan de otras islas, y renunciarán a sus dietas. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE LA FUNCIO PÚBLICA I INTERIOR (Maria del Pilar Ferrer i Vanrell):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, és simbòlic, com diu aquest Sr. Diputat, és simplement el preu simbòlic d'una reunió que es té però no es paga la feina que es fa. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 4461/98, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a organització dels campionats de Balears de l'esport per a l'edat escolar i dels campionats d'Espanya de la joventut.

Passam al següent punt, que fa referència a interpel·lacions, i veurem la interpel·lació número 4461, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a organització dels campionats de Balears de l'esport per a edat escolar, i dels campionats d'Espanya de la joventut. Sra. Munar, té vostè la paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La desorganització d'uns campionats, els de l'esport per a l'edat escolar, i els campionats d'Espanya de la joventut és el motiu de la interpel·lació. La veritat és que no es pot dir que fos l'organització d'uns campionats, perquè va ser la seva desorganització la que avui ens duu aquí a parlar d'aquest tema. La veritat és que els dies 29, 30 d'abril, i 1 i 2 de maig s'havien de celebrar els campionats de Balears per a l'edat escolar. Tots sabem que l'esport escolar és una competència dels consells insulars. Bé, també és lògic que quan hi ha un campionat de Balears per a l'edat escolar sigui responsabilitat del Govern balear la seva organització, i així es va intentar fer. Des del Govern balear es varen intentar organitzar uns campionats, però que no varen tenir massa èxit organitzatiu. Creim que el motiu d'aquest fracàs total va ser una manca de coordinació amb aquells que són els responsables durant tot l'any de l'esport escolar, aquells que coneixen la problemàtica de l'esport escolar, i que realment els podrien haver ajudat perquè aquests campionats fossin realment un èxit organitzatiu.

Vostès, lluny de fer això, no els va interessar, i per tant varen passar de l'organització i del suport i ajuda que els podia prestar el Consell de Mallorca. Per altra part, s'ha de saber que aquests campionats es realitzaven a l'illa de Mallorca, per tant més motiu encara per demanar-nos ajuda. Vostès no varen demanar aquesta col·laboració al Consell, varen passar d'aquests i no varen tenir cap reunió amb els cap d'esports dels consells insulars, almanco amb el de Mallorca, i no em consta com a presidenta que ni tan sols se'ns hi hagués convidat.

En què va consistir aquesta desorganització total, i quina va ser la problemàtica d'aquests campionats, que per altra part es va recollir a tots els mitjans de comunicació, i que va ser realment greu per als esportistes, per als pares dels esportistes, per a les federacions i per a tots aquells que hi varen assistir. En primer lloc perquè la descoordinació els va dur a reclamar dues llicències a la gent que participava a l'esport escolar de Mallorca. No se sap massa bé per què, però Menorca i Eivissa podien participar i els bastava amb una llicència, però resulta que els mallorquins havien de tenir-ne dues per poder participar. Al final se'ls va deixar participar, però no va deixar d'haver-hi un cert rebombori i un cert malestar, sobretot si es té en compte que aquesta és una gent molt jove, i que molts d'ells participaven per primera vegada en una trobada d'aquest tipus. També va haver-hi un fracàs absolut de l'organització per motius de manca de previsió a l'hora dels desplaçaments. No hi havia una organització que fes que els esportistes de Menorca i d'Eivissa poguessin arribar amb temps i forma a la nostra illa. Hi havia una desorganització tal, que feia que els que havien de tenir el seu esport primer arribassin més tard, en canvi els que havien de tenir-lo l'horabaixa arribaven el matí a primeríssima hora. Hi va haver una manca total de serveis sanitaris a les instal·lacions. No hi havia metges, i quan es produïa algun problema -es produeix amb certa freqüència- la gent es posava molt nerviosa. Tampoc no hi havia una previsió per poder evacuar els possibles accidentats a les clíniques. És a dir, hi havia una total falta d'ambulàncies en aquest campionat.

La manca de previsió, una vegada més, va fer que a l'allotjament dels esportistes de les altres illes fos un autèntic desgavell. També hi va haver uns problemes amb els telèfons mòbils, uns telèfons que vostès segurament havien llogat, i que havien facilitat a l'organització, però que uns no funcionaven i altres que sí funcionaven, resulta que els números que es varen donar no corresponien amb les persones responsables dels temes de què es deia que eren responsables. També hi va haver una deficient programació de les proves. Hi va haver equips que jugaven a les 21 hores del vespre, quan habitualment a aquestes hores no hi ha cap campionat que se celebri, i sempre s'han acabat els campionats. No es va tenir cap tipus de detall amb cap ni un dels esportistes, que varen trobar a faltar coses tan simples i tan lògiques que a qualsevol prova d'aquestes que es fan de pobles i de corregudes hi ha, com és donar als esportistes una botella d'aigua, ni se'ls va obsequiar amb cap camiseta, cosa que també és molt típica en qualsevol prova.

Però la veritat és que les desgràcies no acaben aquí, perquè després del fracàs d'aquest campionat de l'edat escolar, es va tornar a repetir al cap de molt poc temps un altre fracàs en el mateix sentit. És a dir, des del Govern balear es varen voler celebrar els campionats d'Espanya per a la joventut. No és una mala iniciativa, no és una mala idea. Se'ls podria donar l'enhorabona si no hagués estat un fracàs rotund, i si no hi hagués hagut la mala gestió una vegada més, i la manca d'organització repetida. Crec que si se celebren el mes d'abril-maig uns campionats, en el mes de juny, al cap d'un mes, se'n podria haver après qualque cosa, i es podria haver intentat que les deficiències i el desgavell organitzatiu que havien tingut no s'hagués de repetir. La veritat és que, Sr. Conseller, en deuen ser ben conscient, es va repetir una situació vergonyosa, i en aquesta ocasió hi havia nombroses deficiències, però a més que les patissen els participants, com en el tema de l'esport escolar, d'aquesta comunitat autònoma, és a dir mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers, no, es va repetir també, i va ser de tota la gent que va venir de totes les comunitats autònomes, i totes elles varen veure la nostra manca de capacitat organitzativa. Aquestes deficiències es varen fer paleses d'entrada en les pròpies instal·lacions. La pitjor instal·lació de totes que es va utilitzar per a aquesta trobada dels campionats d'Espanya per a la joventut, va ser precisament Príncipes de España, l'única instal·lació que era del Govern balear. Vostès saben, perquè ho tenc i els ho puc mostrar, que ja hi havia hagut informes previs que deien que Príncipes de España no estava en condicions perquè s'hi celebrés un campionat d'aquest tipus. Vostè tenia aquests informes, o els hauria d'haver tingut, almanco el seu director sí els tenia, en què es denunciava tota una sèrie de deficiències que feien aconsellable que no s'utilitzàs. Altres instal·lacions de propietat privada, o altres de propietat pública, com pugui ser Son Moix o el poliesportiu de Muro, sí que estaven realment en una bona situació, però casualment la que tenia més deficiències, i que havien estat degudament comunicades a la Direcció General d'Esports, eren les instal·lacions del Govern balear, que era a la vegada l'organitzador d'aquests actes.

També hi va haver una altra vegada una mancança total, generalitzada, de metges i ambulàncies a totes les instal·lacions on es practicaven aquests esports, uns esports que com vostè sap tenen un nivell de lesions important, i que es donen a cadascuna de les proves. No entenem com un Govern balear pot organitzar unes proves d'aquest tipus sense tenir ni metges ni ambulàncies a les seves instal·lacions, perquè és una cosa que avui en dia ja no passa ni a cap prova d'una barriada de la ciutat, o del petit poble que fa proves d'aquest tipus durant les seves festes patronals. No entenem com es varen poder trobar en aquesta situació.

Pel que fa al tema de la natació, hi havia presència d'un socorrista en lloc d'un metge col·legiat. No se sap massa bé per què, però varen trobar que amb un socorrista ja bastava, almanco varen pensar que si queien no d'ofegarien. Però, de metge, no n'hi va haver. Pel que fa a l'atletisme hi havia una total absència del servei d'ambulàncies i de metges en aquestes instal·lacions, i això va provocar en un moment determinat que hi hagués més d'un ferit, i que es provocassin coes i un cert neguit per part dels pares i els entrenadors, que trobaven que hi havia diversos ferits en un moment determinat, i no sabien què fer exactament amb ells. També hi va haver una manca de previsió del transport per al dia de l'entrenament. Un dia era el de les proves, l'anterior era l'entrenament, però resulta que es varen desorganitzar una vegada més, i en lloc de preparar un transport per cadascun dels esports, i segons l'hora a què s'havia de celebrar, no, varen preparar transport per delegacions. Això va fer que en un moment determinat haguessin d'anar a les instal·lacions a les nou del matí gent que tenia proves previstes a la una de l'horabaixa. No és lògic ni és normal haver d'estar en ple mes de juny quatre, cinc, i sis hores al sol, esperant per participar a una prova. Per una altra part, ja com a anècdota, a l'hora del sopar, resulta que només n'hi havia fins a les 21 hores, sopar calent almanco, però resultava que hi havia gent que encara a les 21 havia de fer les seves proves, per una manca també d'organització horària, i va resultar que havien de menjar qualque cosa freda en arribar a l'hotel.

També hi havia manca d'infraestructura humana al departament de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, i això va fer -i ho va dir el director general d'Esports- que a un moment determinat tota la feina del Departament d'Esports de la Conselleria quedàs totalment paralitzada. Durant diversos dies no es va poder fer res a la Conselleria, perquè tothom estava bolcat en el campionat. Tanta sort que hi estava tothom bolcat, perquè si no, realment no sé pas què hagués passat, perquè més desorganitzat del que els va sortir realment era difícil.

Jo diria que totes aquestes deficiències, totes aquestes mancances, jo crec que vostès en són conscients, els deuen haver arribat notícies; jo crec que els hauria de fer pensar un poc és que en properes ocasions, si realment volen organitzar aquest tipus de trobades, aquest tipus d'encontres entre la gent jove, l'esport escolar, siguin conscients que hi ha persones que realment estan preparades, que no fan altra cosa durant la temporada que anar preparant aquests nins i aquests campionats, i que per tant els poden donar una mà. Crec que no s'ha de tornar a repetir el que ha passat, crec que és dolent que aquesta gent tan jove tenguí una mala experiència com la que va tenir. Per a molts d'aquests joves era la primera vegada que realment es desplaçaven d'una illa a una altra, era la seva primera trobada amb companys de diferents illes per tal d'anar a uns campionats, i crec que realment el record que en poden tenir no serà precisament positiu. Crec que hauria d'exigir a aquests que han organitzat aquest campionat realment la seva dimissió. Són persones poc responsables, que a més de fer les coses malament en una ocasió, al cap d'un mes continuen repetint les mateixes equivocacions i continuen sense realment solucionar cap ni un dels problemes. Crec que n'hauria de prendre bona nota, Sr. Conseller, i no estar en mans de persones totalment irresponsables, incapaces d'organitzar, i sobretot incapaces de prendre nota quan s'equivoquen en un tema i no repetir-les en la propera ocasió. Atès que no és aquest el cas, crec que hauria de prendre mesures i hauria de demanar comptes a tots els que varen desorganitzar aquests campionats per a l'edat escolar, i aquest campionat de la joventut que es va celebrar a la nostra illa, i que crec que precisament no podrem recordar com una cosa positiva. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Té la paraula per respondre el conseller d'Educació, Cultura i Esports.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Jo celebr, Sra. Munar, que avui s'hagi organitzat millor, no com l'altre dia, que em va fer aquesta mateixa interpel·lació i no va aparèixer per aquesta sala. En qualsevol cas, jo no puc estar en absolut d'acord amb totes les afirmacions que vostè fa al voltant de la desorganització d'aquests dos campionats. I m'agradaria, després de comentar-li i reconèixer-li quines són les qüestions, les petites qüestions que pogueren sortir al llarg dels campionats, m'agradaria comentar-li, repetesc, quina és l'opinió d'altres entitats, de federacions balears i nacional, i de -ja que li preocupa tant- altres comunitats autònomes.

En primer lloc, els campionats de Balears de l'esport per a l'edat escolar es varen celebrar tots a la vegada a Palma perquè així ho va aprovar la comissió mixta d'aquest programa, una comissió on no només hi ha el Govern balear, també hi ha els consells insulars d'Eivissa i Formentera, de Menorca i de Mallorca. Per tant, sí que els consells insulars varen participar en la presa de decisions i sí que sabien per què se celebraven unificats almanco aquests campionats de Balears, i se celebraven unificats evidentment perquè fossen una prova de cara als campionats d'Espanya de la joventut, que s'havien de celebrar al cap d'unes setmanes. Aquesta organització, la del campionat de Balears, per aquest motiu va ser una organització que va suposar una gran estructura, una gran logística, quant a viatges, quant a allotjaments i quant a transports. Tot això va funcionar sense més alteracions de les que són habituals en esdeveniments d'aquest estil.

Dins aquest desplegament organitzatiu, que jo valor molt positivament, al campionat de Balears hi va haver dues incidències. La primera, la necessitat urgent d'una ambulància a la pista d'atletisme, per la lesió lleu d'una atleta, li havia caigut un pes a l'ungla del peu, i en aquell moment l'ambulància, que sí era present a la instal·lació, no hi era perquè estava prestant un altre servei a un atleta que havia tingut un problema a aquesta mateixa pista. En qualsevol cas, va ser un petit inconvenient de minuts. Segon inconvenient que es va produir, també en atletisme, va ser, com vostè ha dit, el no lliurament de productes d'hidratació per als atletes. Aquests productes es trobaven emmagatzemats al lloc adequat, en quantitats sobrants, però no foren reclamats ni pels participants, ni pels entrenadors ni pels seus representants, quan a més hi havia un representant del comitè organitzador a la pista d'atletisme, i en cap moment ningú no es va adreçar a ells per demanar-los.

Jo crec que el fet d'organitzar simultàniament aquests campionats, amb 15 esports amb les seves modalitats masculina i femenina, ha de fer necessàriament que surtin aquests petits inconvenients que sempre varen ser solucionats, i que en qualsevol cas alguns d'ells varen ser magnífics, no per tota la premsa, com vostè diu, sinó per una petita part dels mitjans de comunicació. En qualsevol cas, això no va fer més que posar a prova una organització viva, una organització capaç de donar solucions a un esdeveniment amb 2.070 participants en 15 esports.

En definitiva, jo crec que l'organització del campionat de Balears va ser bona, que els participants varen viatjar, es varen allotjar i foren traslladats i tractats en les millors condicions. i no va constar en cap cas cap queixa o cap reclamació, ni per part dels participants o els delegats, ni per part dels representants dels consells insulars.

Quant al campionat d'Espanya de la joventut, li podria explicar exactament el mateix. No consta a la Conselleria cap tipus de queixa, cap tipus de notificació per cap mancança que es pogués haver produït. En tot cas, si que es varen generar dues petites qüestions, les dues una vegada més a l'esport de l'atletisme. La primera d'elles va ser que hi va haver queixes al voltant de les pistes d'atletisme, unes pistes que malgrat no són de moment les que ens agradarien a tots, havien tingut el vist-i-plau del delegat federatiu i el vist-i-plau del representant del Consejo Superior de Deportes; i també hi va haver unes queixes quant als horaris per als transports interns, únicament i exclusiva per part de qualque representant del món de l'atletisme.

Crec per una altra banda, que per la resta aquesta va ser una organització adequada, on hi va haver 17 modalitats esportives diferents, masculines i femenines, i 2.300 participants. Jo en tot cas voldria llegir-li, sense ànim d'avorrir aquest plenari, quines són les opinions que li mereixen aquests campionats, tant els de Balears com els espanyols de la Joventut, a les federacions i les comunitats autònomes que sí s'han dirigit a la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports, per expressar-li la seva opinió al voltant d'aquests campionats. Tenc tots els documents amb el segell de l'entitat respectiva, i m'agradaria comentar-n'hi alguns. per exemple la Federació de Bàsquet de les Illes Balears, ens diu que *"una vez celebrados los correspondientes campeonatos de Baleares (...) y de España en la misma temporada han sido desarrollados éstos con toda normalidad, siguiendo su evolución y gestión según las bases previstas a tal efecto, superando los objetivos marcados por la presente federación"*. La Federació de Gimnàstica: "us comunicam que les activitats es varen desenvolupar amb total normalitat, dintre dels horaris programats, i no va existir cap reclamació ni cap incidència, tant en les revisions documentals com en el decurs de les competicions". La d'handbol: *"no hubo ningún tipo de incidente de trascendencia con relación a las instalaciones deportivas"*. La balear de futbol: *"en lo referente a la gestión técnica, coordinación y organización de los mismos, fue de gran nivel, por parte de la Dirección General de Deportes de la Comunidad Autónoma de Baleares, no produciéndose ninguna clase de incidentes"*.

Hi ha més escrits d'altres federacions. M'agradaria comentar-ne qualcun de responsables esportius d'altres comunitats autònomes. Per exemple la Comunitat de Madrid ens diu: *"enhorabuena por la organización, con el deseo de que felicitéis a todos vuestros colaboradores, recibid nuestro especial reconocimiento por el campeonato de España de la juventud"*. El de Navarra: *"agradecimiento por todas las atenciones y el trato amable que hemos recibido en nuestra estancia en las Islas Baleares. Mi felicitación por lo bien que habéis trabajado"*. Federacions nacionals, felicitació del Principat d'Astúries, m'agradaria llegir-li la de la Junta d'Andalusia, perquè no digui que totes aquestes són felicitacions, almanco les dels responsables polítics, d'aquelles comunitats governades pel Partit Popular; la Junta d'Andalusia ens diu: *"El trabajo que habéis realizado desde el punto de vista organizativo con el deporte de base de las comunidades autónomas del 19 al 25 de junio a través de los campeonatos de España de la juventud 98 ha sido digno de todos los elogios. Por tanto, mis felicitaciones a ti y a tu grupo de trabajo, pues habéis hecho realidad la compatibilización de aspectos deportivos y convivenciales de muchos chicos y chicas de España"*.

Hi ha més felicitacions d'altres comunitats, d'altres federacions. En qualsevol cas, repetesc, aquestes són les constàncies oficials que jo tenc al respecte de quins varen ser els resultats d'aquest campionat, al marge de la constància que jo vaig tenir aquells dies, quan ho vaig poder veure; i crida molt, molt l'atenció que els quatre petits problemes, que jo no tenc inconvenient en reconèixer que es pogueren produir, entre tots dos campionats, quan vàrem moure més de 4.000 esportistes, tots quatre justament tenguin a veure amb l'atletisme.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la seva posició, grups que vulguin intervenir? Grup Parlamentari Socialista, té la paraula.

No, no vol intervenir ningú més, Sr. Mesquida, no faci clients.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Quan un llegeix l'enunciat de la interpel·lació, els he de reconèixer que jo no vaig ser capaç d'identificar la profunditat del problema. la interpel·lació feia referència a mancances en l'organització del campionat de Balears de l'esport en edat escolar que s'assimilaven o ampliaven als campionats d'Espanya.

Quan un coneix la realitat del que va passar, el primer que sent és un sentiment d'una certa vergonya, de la vergonya que es va fer davant els esportistes de Balears, i de la vergonya que es va fer a tota Espanya. El cúmul de despropòsits va ser de tal magnitud, que seria motiu suficient per demanar la dimissió del responsable polític de l'esport del Govern balear. Varen fer competir els atletes de Balears en unes condicions lamentables, que moltes es varen repetir uns mesos després, quan es va celebrar el campionat d'Espanya. Un pot tenir errors, però el que no és de rebut és que quan s'adverteixen els possibles problemes no es faci res per posar-hi remei. La pista d'atletisme era impracticable. Aquí tenc un escrit de la Federació Espanyola d'Atletisme, que va fer una anàlisi de la pista, de les instal·lacions, dient: *"Se envió un juez para inspeccionar la instalación. No ha podido comprobar los artefactos de lanzamiento, al estar cerrado el almacén. La jaula de martillo y disco no sólo es antirreglamentaria, sino que es peligrosa para los propios atletas participantes y los espectadores, no pudiendo celebrarse ninguna prueba con la jaula actual. En la pista entró un camión y existen unos socavones en la calle 1, que pueden lesionar a los atletas participantes."* No sé com va acabar l'atleta que corria pel carrer 1 *"por lo que bajo ningún concepto se puede correr por dicha calle"*. Amb aquestes condicions és on uns mesos abans els atletes de Balears varen haver de competir.

Aquí s'han llegit uns escrits de felicitació, d'enhonorabona. Però el que és cert és que 12 de 17 delegacions varen emetre un escrit de protesta que es va enviar al Govern, on es va qualificar com la pitjor pista on s'havien celebrat un campionat d'Espanya, denunciant les mancances. El president de la Federació Balear de Tennis de Taula va manifestar que no hi havia llum suficient per competir. L'atenció mèdica, el Govern va enviar una circular molt extensa per l'organització d'aquests campionats, i es recollia un telèfon en cas que hi hagués una emergència mèdica. Hi va haver, com s'ha dit aquí, un al·lot de Menorca que li va caure una bolla damunt el peu; era damunt l'ungla, pareix que és com a menys, però li va caure una bolla damunt el peu, es va telefonar a aquest número i no contestava ningú. Se va sol·licitar una ambulància, al mateix moment hi va haver un atleta que va tenir una lipotímia, i amb aquest atleta que tenia una lipotímia i l'altre que tenia el dit o l'ungla un poc lesionada, la discussió era qui havia d'assumir el cost d'aquella ambulància.

La Federació d'Atletisme dia 20 d'abril, abans del campionat de Balears, va dirigir un escrit al Govern demanant material. No se'ls va fer cas. Vostès saben que quan es corre a una pista d'atletisme hi sol haver vuit carrers. A la sortida es posen uns ancoratges. Només hi havia sis ancoratges, hi havia dos atletes que no podien córrer, i varen haver de dur els entrenadors els seus propis ancoratges per disputar la prova. Les taules de batuda, al salt de longitud, habitualment s'empra plastilina perquè quedi la marca de la sabata, per veure si un salt és nul o és vàlid. No n'hi havia, varen haver d'emprar una goma de pneumàtic. El jutge va intentar suspendre la prova de salt. Hi va haver retards, s'acostava l'hora de dinar, i deixava poc marge per fer la digestió. S'havia contractat l'hotel, i varen haver de córrer. Molts de participants, com que no els donava temps per anar a dinar, varen optar per anar al poliesportiu, pagant dels seus doblers el menjar. Quan varen acabar de dinar, els que se n'havien anat a l'hotel, es varen trobar que l'autobús que els havia de retornar a les pistes no es va presentar.

També en matèria d'inscripcions hi va haver greus irregularitats, a les llistes remeses per part del Consell de Menorca i d'Eivissa. No s'especificava a quina prova competien els atletes, faltaven dades com el segon llinatge i com l'any de naixement. A un campionat d'edat escolar, n'Eduardo Haro s'hagué pogut tornar inscriure, ningú no ho hagués notat. El Govern balear, organitzador, va enviar 150 dorsals per a 253 participants. I com s'ha dit aquí, no hi havia aigua, es va posar el comptador a zero.

No hi va haver cap autoritat del Govern balear a l'acte d'entrega de trofeus, els varen entregar els propis entrenadors, hi va funcionar allò de *sírvase usted mismo*.

Això demostra, senyores i senyors diputats, un absolut menyspreu per l'esport base. Aquí interessa fer voltes d'Espanya, interessa fer copes del Rei, interessa fer grans esdeveniments esportius, però no és presentable el menyspreu als esportistes de futur, i amb aquesta actuació el Govern balear demostra una absoluta despreocupació, que pot frustrar el futur de molts bons esportistes de Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. RIERA I BENNÀSSAR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. La veritat és que jo estic espantat de sortir aquí, perquè resulta que es varen fer uns campionats de Balears; incompetents, perquè s'ha dit que no hi havia competències, quan jo crec que els campionats de Balears són competència del Govern, i no és que ho volgués fer per gust, ho va fer perquè era la seva obligació.

Aquí s'ha parlat, i ho vull dir davant davant, que jo no hi vaig anar, veig que aquells que han representat els altres grups, supòs que no es varen moure els cinc dies, no devien tenir res pus a fer, i no es varen moure, perquè ho saben tot, però, curiosament, només se sap el que va passar a la majoria de coses d'atletisme, és una cosa curiosa. Nosaltres, el nostre grup, li donam suport, perquè no hi érem, jo personalment, però membres del nostre grup sí que hi eren, i no ens ho han contat així.

He sentit a parlar d'allò dels carnets. Crec que val més no parlar dels carnets, *vale más no menearlo*. Tots els consells insulars presenten unes fitxes amb dos escutets, un és del consell insular i l'altre, del Govern, però el Consell Insular de Mallorca no vol que l'escut del Govern sigui en aqueixes fitxes, i en fa dues, no sé d'on surten els doblers, es veu que en tenen molts, enhonorabona.

Però jo el que voldria dir sí que és una cosa, aquí s'ha dit que no hi va haver estructura humana, sort que n'hi va haver de divina, perquè si no, no sé on haguessin posat tots els ferits que hi va haver aquells horabaixes en aquells campionats. Jo crec que el que hauríem de fer tots, i nosaltres, Sr. Conseller, quan tornin a organitzar-ne un altre, vendrem a ajudar-li, hi durement les ambulàncies, si és necessari, però, la veritat, ni els pobles que hi varen participar ni ningú no havia sentit tants de problemes. els diaris, l'endemà, no en varen parlar mai, de tot això.

I jo sí que li vull dir una cosa, com que aquí s'han llegit tota classe de papers d'enhonorabones i que tot anava malament, aquí en tenc un de signat -em llevaré les ulleres perquè no hi veig d'aprop-, diu, així com està: *"Los jefes de expedición de las 17 comunidades autónomas y de la ciudad autónoma de Melilla manifiestan que ninguno de nosotros ha sido consultado sobre el contenido de dicho escrito"*, això era aquell escrit que la Federació balear d'atletisme va començar per poder donar la culpa als organitzadors, *"que todos nos hemos visto sorprendidos por el contenido y forma de expresión del escrito realizado por personas sin representatividad oficial alguna, que consideran injustas y desproporcionadas las manifestaciones que se hacen y que rechazan categóricamente las quejas generalizadas y extemporáneas que se han vertido en el citado escrito"*, i va signat pels 17 representants, pels 17 caps d'expedició. Jo crec que si aquests senyors signen un paper on diuen que tot el que s'ha dit abans no és ver, ja no importa dir res pus.

Per tant, Sr. Conseller, sàpiga que nosaltres donam suport no tan sols a aquest campionat, sinó a tots els que vostès volen organitzar, perquè creim que aquest és el bon camí. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Munar, en torn de rèplica.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, miri, no es deixi enganar, perquè el mateix que li va organitzar el campionat d'esport escolar i de la joventut, no dubti que també li ha desorganitzat el que vostè m'havia de contestar, i, per tant, el que m'ha dit, sap vostè precisament que no és ver. Obri els ulls, demani responsabilitats, perquè si no, li cauran al damunt, de vostè.

Venir aquí i dir que les proves, els campionats, varen anar bé, jo crec que és patètic. Vostè sap perfectament que no varen anar bé, vostè sap perfectament que es va parlar de dimissions, vostè n'és conscient, perquè no em pot fer creure que vostè no sap coses tan importants que passen dins la seva conselleria i que fins i tot els funcionaris han sentit. Per tant, vostè és conscient que hi va haver un problema. Val més afrontar els problemes i dir: No ens va sortir bé, i si ho tornam a repetir, procuraré que hi surti.

Miri, hi havia mancances en el tema dels desplaçaments per al que era l'esport escolar, el campionat. Vostè n'ha de ser conscient, i si no, jo li ho explicaré.

L'equip de futbol eivissenc tenia un vol regular per a un dia anterior al que havia de participar en els jocs, que era el dia següent l'horabaixa, en canvi, l'equip de handbol eivissenc Puig den Valls, havia de sortir a les vuit del matí d'un dia, que havia de jugar aquell mateix horabaixa, es va retardar l'avió, ells varen sortir després de les deu, havien de jugar a les quatre de l'horabaixa, havien d'arribar, passar per l'hotel, etc., i jo crec que seria bastant més lògic que haguessin vingut primerament els de handbol que no els de futbol, és de bastant lògica, idè no, ho varen fer just a l'inrevés, però, endemés d'això, sap en què varen venir? No varen venir en un vol regular, varen venir en el que es va dir un aerotaxi, i l'aerotaxi era un avió de transport de mercaderies amb seients, no li vull ni explicar com varen arribar els al·lots que anaren en aquest avió, no crec que fos la millor manera de preparar aquests joves per venir a fer un campionat, perquè, la veritat, crec que tant vostè com jo haguéssim arribat, com a mínim un poc espantats.

Per tant, ha de reconèixer que la manca de previsió del desplaçament entre illes és un fet, i si no, contesti al que li dic: Per què venien primerament aquells que havien d'actuar després, i a l'inrevés, i per què s'envia nins en un avió de mercaderies.

Jo crec que és una manca de previsió que vostès haurien d'assumir.

Pel que fa als autocars, diferents equips han dit que els autocars no arribaven a l'hora, que insistien que els venguessin a cercar, i no ho feien, i que recollien primer uns que uns altres, que anaven per expedicions en lloc de per esports, i que la gent havia d'esperar moltíssimes hores perquè els tocàs la seva intervenció. Jo crec que això és un fet que s'ha dit pels propis equips, del qual vostè hauria de ser conscient.

Que hi havia manca de serveis sanitaris? Jo crec que vostè mateix m'ha donat la raó. Realment, no és normal que hi hagi, en lloc d'un metge, un fisioterapeuta, en lloc d'un metge, un socorrista. Bé, què és això? És igual un socorrista o un fisioterapeuta que un metge? Miri, no és gens seriós. Que hi havia alguna ambulància? Exactament hi havien dues ambulàncies a dues instal·lacions, i les altres instal·lacions no tenien ambulància, i a un moment determinat un senyor diu: Si, total, li cau damunt el peu qualche cosa, si se li esclafa, tant és, ja l'hi duran, que l'hi duquin en taxi. Home, el que és normal quan hi ha unes proves d'aquest tipus és que hi hagi més d'una ambulància. Que d'un altre atleta es va dir que va patir d'asfíxia, i tant és, idè, que respiri; escolti, quan hi ha una asfíxia d'algú, el que és normal és que la gent es posi nerviosa si no troba una ambulància, i no devia ser tan lleu el tema ni el problema tan poc important quan el responsable, o el jutge-àrbitre, va decidir suspendre la prova, qualche cosa hi devia passar, no li sorprèn, a vostè? Jo crec que, com a mínim, va dir: En previsió de mals majors, aturem les proves, perquè aquí les instal·lacions no estan en les condicions necessàries.

Jo crec que totes aquestes coses fan que, realment, tenguí poca seriositat el Govern balear, i, sobretot, jo crec que desincentiva molt els nostres joves esportistes, els quals precisament estan motivats, contents, satisfets, d'anar a una altra illa a celebrar uns campionats. Crec que amb aquesta desorganització, amb aquesta falta de previsió i amb aquest comportament de menyspreu total, la veritat, no és una bona manera d'incentivar els joves.

Ens diu també altres coses, que tenen menys importància, però no deixen de ser curioses, com que hi havia aigua, diu: Sí, estaven emmagatzemades, ningú no les va demanar. Jo crec que el que és normal és que l'organització les ofereixi, què havien de fer?, rebostejar per les geleres a veure si hi trobaven aigua els mateixos esportistes? Crec que realment ens ho podem agafar de broma perquè ja ha passat i que, bé, s'hauria de solucionar en un futur, però, realment, és patètic dir que tenien aigua, que la tenien emmagatzemada i que no en va demanar ningú.

Per no parlar que hi havia un allotjament dels esportistes de les altres illes també amb una manca total de previsió. No se'ls havia dit ni a quin hotel estaven, no se'ls havia dit, als pares, on podien localitzar els fills; se'ls donava l'allotjament quan arribaven a l'illa, i, per tant, nins de dotze anys varen sortir de la seva illa sense saber on anaven, sense saber on havien de dormir, i els pares no els podien localitzar. Si vostè vol insistir que això és una bona organització d'un campionat, jo li diré que no ho és.

Per altra part, hi havia gent que s'estava a hotels de quatre i cinc estrelles i n'hi havia que a hotels de dues. Crec que tampoc no és normal. No és lògic estar-se a un hotel de cinc però tampoc no és normal que a un de dues, i sobretot no és normal que uns s'estiguin a un i els altres, als altres.

Per no insistir en el tema dels telèfons mòbils, que no coincidien els números ni els responsables de cap de les matèries. Això creava un cert nerviosisme, quan un cridava una ambulància, li sortia una altra cosa.

I també hi havia una programació molt deficient de les proves a celebrar. Aquí no m'ha contestat, però no em dirà que és normal que se celebrin uns jocs escolars a les nou del vespre, quan, a més era l'hora que s'acabava de donar el sopar. Reconeixi que hi va haver una mala planificació.

Per no parlar d'altres cosetes que ha dit, i sobretot, allò de llegir-me les felicitacions és patètic, és patètic perquè vostè sap de qui em parla, i de la mateixa manera que vostè em diu que n'hi ha que l'han felicitat, també ha de reconèixer que dotze de les disset delegacions varen signar que hi estaven totalment en contra, i varen fer una protesta formal, que després algú digués: Pensau que Balears són dels nostres, és el mateix color polític, no és bo i ho hauríeu de modificar. Sabem que és una cosa molt típica dels senyors del Partit Popular, és una cosa a què estem habituats, fer canviar informes, però miri, l'informe que vostè té, i jo també, ho diu claríssimament a les conclusions, vostè n'és conscient: "No estava en condicions la pista, per exemple, del poliesportiu per fer-hi el campionat; se'ls havia comunicat amb temps i forma, i no vulgui donar les culpes a qui no les tenen, perquè del mal estat d'aquestes pistes els únics responsables són vostès.

També s'ha comentat aquí que hi havia persones que li havien donat l'enhorabona, i ha fet menció especial d'una d'elles, diu: El president del bàsquet. Miri, Mallorca és una illa molt petita, com deia el Sr. Cañellas, ens hi coneixem tots, i tant que ens hi coneixem, i tots sabem qui és el president d'aquesta federació, tots sabem que és del Partit Popular amb carnet, i, sobretot, tots sabem que l'any passat, casualment, li varen donar el doble, el doble, que als altres per al desplaçament entre illes. Jo comprenc que a un senyor que donen el doble per fer el desplaçament entre illes, quan se li demana que escrigui una carta i digui que tot ha anat molt bé, ho faci, ho entenem perfectament.

La resposta és amb vostè, però no puc obviar rectificar el Sr. Riera, qui, apart de canviar-se les ulleres perquè diu que no hi veu de prop, tampoc no hi deu sentir molt, i li regalaré un *sonotone*, perquè jo no he dit en cap moment que el campionat de Balears no l'havia d'organitzar el Govern balear, he dit just el contrari, he dit que l'esport escolar és un tema que duu cada una de les illes i que no hagués estat malament que se'ns hagués demanat col·laboració, ja que nosaltres tenim tots els equips per fer l'esport escolar, i vostè ho sap perfectament, perquè molts dels quals els va posar vostè mateix, i que hauria estat bo que, ja que es feien a Mallorca, se'ns hagués demanat ajuda, perquè, sens dubte, l'organització hauria pogut ser molt positiva. He dit que era lògic que el campionat de Balears l'organitzàs el Govern balear. Gràcies, Sr. President.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Munar, ja que vostè es permet recomanar-me que vagi alerta amb els alts càrrecs de la meua conselleria, ja que em diu afectuosament que els vigili, que en certes ocasions poden o podrien causar-me problemes, jo també li hauria de dir, i li dic com a responsable esportiu, que vagi alerta amb els alts càrrecs del seu partit, perquè en aquesta interpel·lació, per a la gent que no és del món de l'esport, no hem parlat dels campionats de Balears o del campionat d'Espanya a un a quinzena de modalitats esportives, hem parlat d'atletisme, i tots sabem que el president de la Federació balear d'atletisme és un alt càrrec del seu partit, que cada vegada que s'organitza qualsevol campionat, i sense que faci falta que se n'organitzi algun, cada vegada que ell creu, supòs, que ha de fer mèrits davant la presidenta del seu partit, es posa a dir tot tipus de disbarats, evidentment, no fent mal a la conselleria, però jo sí que crec que perjudiquen lleugerament el món de l'esport, en aquest cas concret, l'esport que practica, que és l'atletisme, del qual és president.

Jo li repetesc que nosaltres no hem rebut cap queixa de cap federació, de cap comunitat autònoma i tampoc de cap consell insular. Sí que he vist les queixes del president de la Federació balear d'atletisme a qualche mitjà de comunicació. Serà que aquest senyor creu que la forma normal de presentar una queixa, una reclamació, és a través dels mitjans de comunicació. De fet, ja en aquella època va presentar la seva dimissió als mitjans de comunicació, cosa que no ha estat certa, que no és efectiva, perquè no la va presentar a cap institució, i molt manco a la nostra conselleria. Per tant, tal vegada té el problema que creu que la forma oficial de fer les coses és contar als mitjans de comunicació tot tipus d'incidències, algunes de les quals, jo ho reconec, són certes, però crec que en cap cas poden enterbolir el bon paper que va fer aquesta comunitat autònoma en aquests dos campionats que va organitzar, els propis i els d'Espanya.

En qualsevol cas, al marge que jo crec que tenc dret a aclarir-li unes qüestions sobre aquest tema dels campionats i sobre la qüestió de l'atletisme dins els campionats, voldria que quedàs ben clar, tal com vaig dir al president de totes les federacions balears el primer dia que els vaig tenir reunits, que jo crec que el pilar de l'esport són les federacions i els clubs, no institucions com la nostra, la meva, o els consells insulars, ni tan sols els ajuntaments, i per tant, sempre, inclòs el president de la Federació balear d'atletisme, tendran tot el meu suport.

En qualsevol cas, s'ha deixat de dir una qüestió sobre el tema de l'atletisme, l'ha dita en relació amb el bàsquet, perquè vostè diu, i crec que és cert, que el president de la federació està afiliat al partit, s'ha oblidat de dir que també el president de la Federació d'atletisme va dir, una vegada més a la premsa, que la Direcció General d'Esports el tenia absolutament oblidat, i deia que el tenia absolutament oblidat perquè era afiliat d'Unió Mallorquina. Miri, enguany, que encara no ha acabat, a la Federació d'atletisme, li hem donat un milió de pessetes per subvenció al campionat d'Espanya, més de dos per a desplaçaments a la península, més d'un per a desplaçaments entre illes, i hem organitzat la Marató Ramis-Sastre, 350.000; el crono Mateo Domingo, 170.000; el míting Rafel Coll, 8.500.000 pessetes, i per als campionats escolars de Balears, més de 600.000 pessetes. És a dir, no pot dir aquest home, com diu, com vostè sap, que el tenim absolutament oblidat. A mi em pareix trist per a l'esport de l'atletisme que aquest senyor, ell sí, vulgui fer-ne una utilització política.

En qualsevol cas, vostè ha comentat, i jo li voldria contestar repetint el que li ha llegit el Sr. Riera, que, efectivament, hi va haver un grup no representatiu d'entrenadors, tots ells d'atletisme, que varen fer un escrit on es queixaven d'una sèrie de mancances a la pista d'atletisme del poliesportiu Príncipes de España, pista que, per cert, utilitza de franc la Federació balear d'atletisme i que els responsable de les disset comunitats autònomes, no de les del PP, de les disset comunitats autònomes, que és el que li contestava el Sr. Riera, varen dir que consideraven absolutament injust i que rebutjaven aquestes manifestacions, un d'ells encara va anar més enfora, el representant de Canàries, qui ens diu per escrit que, apart que no hi han hagut aquestes anomalies, els petits inconvenients que han pogut sorgir, han sorgit *"más por la actitud federativa que por la organización del Govern balear o del Consejo Superior de Deportes"*. Crec que això ben diu ben poc sobre la persona que, interessadament, ha volgut, des del primer moment, que aquests campionats, com moltes altres qüestions relacionades amb el món de l'esport, específicament de l'atletisme, no fossin les que ens mereixem a les Illes Balears.

En qualsevol cas, estic absolutament convençut que ni ell ni vostè, si volgués, ni jo, si volgués, ni ningú, si volgués, podrà fer que l'esport d'aquestes illes vagi, continuï anant, pel camí que va, que és el camí amb més èxits que ha tengut l'esport de les Illes Balears en tota la seva història. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 4529/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a extradició del general Augusto Pinochet.

Acabat el debat, passam al següent punt de l'ordre del dia, que fa referència a proposicions no de llei. Hi ha la proposició no de llei número 4529, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a extradició del general Augusto Pinochet. El grup presentant proposa, mitjançant escrit 4870, modificar els termes d'aquesta proposició no de llei, i, d'acord amb el previst a l'article 165, correspon ara sol·licitar als diferents grups parlamentaris la seva conformitat o no per modificar els termes de la proposició no de llei, ja que hi ha hagut una esmena en relació amb el primer text i no concretament en relació amb el text que ara el mateix grup proposant proposa modificar. Per tant, si no hi ha cap inconvenient, es faria el debat de la proposta modificada, excepte que hi hagi qualche grup que manifesti criteri contrari.

Grup Parlamentari Mixt? Esquerra Unida? Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista? Grup Parlamentari Popular? S'accepta la modificació presentada pel propi grup.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Sí, Sr. President, és que nosaltres hi hem presentat una esmena, i tant val per a la primera com per a la segona, vull dir que no hi ha cap problema.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mesquida, té vostè la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Encara ho hem complicat una miqueta més, perquè, a l'esmena de substitució que hem presentat, el Grup Parlamentari Popular hi ha presentat una esmena, i per no suspendre el plenari, hem fet una esmena conjunta, que després li entregaré. No sé si això està molt dins el procediment habitual...

EL SR. PRESIDENT:

Vostè faci la defensa de la seva, i després correspondrà a l'altre grup l'esmena.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Sr. President, senyores i senyors diputats. La proposició no de llei inicial feia referència a instar al Govern de la nació que tramités la demanda d'extradició del general Pinochet en cas que, pels òrgans judicials, li fos demanada. Això ja s'ha produït, i la segona part de la proposició no de llei feia referència a investigar la possible existència de patrimoni ocult per fer front a hipotètiques responsabilitats patrimonials derivades de reclamacions de les víctimes. El jutge de l'Audència Nacional també ha cursat aquesta ordre.

Per tant, la proposició no de llei s'ha de reconvertir per parlar avui de Pinochet dels crims contra la humanitat i del Tribunal Penal Internacional.

Els parlaments es configuren per persones humanes, persones que tenen sentiments, d'alegria, de tristor, d'indignació, i com que aquestes sensacions, aquestes diverses sensibilitats, són al carrer, que millor que la casa de tots, que hauria de ser el Parlament, on avui es parlí d'un tema que pot semblar llunyà però que té una gran importància sentimental i que molts sentim exactament igual que les persones que estan a 11.000 quilòmetres d'aquí, i això perquè els valors de la vida humana, els drets humans, ens igualen a tots, i ens correspon a tots defensar-los i lluitar per tal que allò que repugna a la condició humana, com són els crims contra la humanitat, no quedin sense càstig.

Divendres, 16 d'octubre, serà una data recordada i que pot representar un pas de gegant en la lluita contra els crims a la humanitat. Aquest dia la policia britànica va comunicar la detenció del general Augusto Pinochet, i va representar, i representa per a molts de milions de persones, un sentiment d'esperança, però també es varen començar a viure intensament un succeït de sensacions.

Una inicial sensació agredolça, agre perquè vàrem haver de recordar les atrocitats comeses per la dictadura xilena, varen interrompre novament dins les nostres cases a través dels mitjans de comunicació les imatges i els testimonis de l'horror, les tortures, les violacions, els segrests, els assassinats, tornàvem a veure mares lamentar la pèrdua d'un fill, tornàvem a reviure, en tercer persona, el drama dels desapareguts.

Vàrem viure també una sensació dolça, la quasi insignificant detenció del general, suposava una immensa alegria, i no hi havia res guanyat, hi havia molts interrogants: Demanaria la justícia l'extradició? El Govern la tramitaria? Ràpidament esgotaria els terminis? Tot això juntament amb la presència amenaçant d'un avió amb el motor en marxa per emportar-se tot d'una que fos possible el dictador i eludir així les responsabilitats. Aquesta retenció era en si ja un triomf que omplia d'alegria tots els qui defensam els drets humans, però, sobretot, era una alegria immensa per als ciutadans de Xile, que mantenen des de fa tants anys una lluita desigual contra els responsables dels crims.

També sentíem precipitadament una sensació d'indignació per l'obcecació d'un fiscal en cap de l'Audiència Nacional i d'un fiscal general de l'Estat en demanar l'arxiu de procés, acudint al diccionari del que s'ha d'entendre per genocidi o si l'actuació dels militars era, com diu Fungairiño, un intent per restablir la legalitat en un moment de convulsió social i laboral que es vivia en el país.

Aquesta indignació va durar poc perquè el plenari de la Sala del Penal de l'Audiència Nacional va donar el vist-i-plau a l'actuació judicial i es va declarar competent per entendre del procés obert a Pinochet.

Sensació, una més, de perplexitat per la decisió de dos jutges del Tribunal Suprem, qui decidiren favorablement un recurs dels advocats de Pinochet contra l'ordre de detenció, emparada en la immunitat per haver estat cap d'estat. El primer que varen pensar és que Hitler va cometre el darrer error de la seva vida quan es va suïcidar, perquè per aquest raonament, el Tribunal de Nüremberg també li hagués concedit la immunitat, i ell va arribar al poder legítimament. També aquestes circumstàncies han posat de manifest que la democràcia xilena és dèbil, està vigilada i que les ferides estan tan obertes que encara en surt sang, i si no, mirin el comunicat oficial de l'exercit de Xile del 17 d'octubre: "*El ejército de Chile ha manifestado la gravedad de estos hechos*", es referia a la detenció, "*corresponde a las autoridades del Gobierno que adopten las medidas necesarias para superar la injusta e insólita situación a la que ha sido sometido su ex-comandante. La situación denunciada constituye un hecho insólito e inaceptable para los integrantes de la institución, toda vez que no se ha considerado su dignidad de ex-comandante en jefe, ex-presidente de la república i senador en ejercicio, con el agravante de encontrarse en una situación de indefensión en un país extranjero. En el ejército se hace el deber de expresar el permanente apoyo y solidaridad de la institución al capitán general D. Augusto Pinochet*". El 27 de febrer de 1998, en fa dos dies, 45 generals de l'exercit xilè signaven una acta de suport que deia: "*Los abajo firmantes le expresan el imperecedero reconocimiento y le otorgan la dignidad de comandante en jefe benemérito, testimoniándole el compromiso de gratitud, respaldo y apoyo para siempre*", aquests són els qui han de defensar l'ordre constitucional, aquests que admiren i veneren aquell que precisament va subvertir l'ordre i que només 19 dies abans havia jurat defensar, quan va ser nomenat pel president Salvador Allende, comandant en cap de l'exercit.

El destí de Pinochet ja ultrapassa les fronteres nacionals de Xile, aquí ja es tracta de debatre sobre el tractament dels crims contra la humanitat i com i qui ha de castigar els culpables. La sensació d'intranquil·litat dels tirans fora de les fronteres, que els poden servir d'escut, és ja un fet, és un toc d'atenció al moment actual i per al futur, acabar amb la impunitat és l'objectiu prioritari en la lluita contra els crims contra la humanitat. El destí de Pinochet ja no li correspon, a ell, ja és patrimoni de tots aquells que pensam que, en parlar d'aquests temes, sense justícia no hi ha llibertat.

El que va passar a Xile, molt similar a Argentina, Paraguai, durant el règim militar, entre 1973 i 1990, no varen ser aïllades violacions dels drets humans; la dimensió, el volum, la gravetat i la planificació sistemàtica constitueixen, d'acord al Dret Internacional, crims contra la humanitat. Durant aquesta època, l'ús sistemàtic de la tortura i la desaparició forçada de persones, estan plenament constatats. Varen ser molts els intents per part de la comunitat internacional per intervenir dins aquest escenari: l'ONU i l'Organització d'Estats Americans varen crear comissions que mai no varen tenir el permís per entrar al país.

Quan es va restaurar el govern civil el 1990, es va crear un organisme per reunir informació que conduís a conèixer la veritat, es varen registrar 3.197 casos de violacions greus dels drets humans; es varen sentit testimonis de víctimes que denigren les persones que les varen provocar i que els fan perdre la condició d'humanes. La temible policia política, la DINA, va ser la responsable de les desaparicions, les tortures, els segrests, amb l'únic objectiu de destruir un enemic: l'oposició política. La DINA, tal com va reconèixer el govern civil de Xile en un informe dirigit al Comitè contra la tortura de les Nacions Unides, va desenvolupar un planificat sistema de detencions seguides de desaparicions, i va implementar la tortura com a mètode orientat a l'extermi dels opositors polítics.

La DINA no es va limitar a actuar dins el territori de Xile, va actuar en altres països constituint una espècie de coordinadora amb les forces policials d'Argentina i les paramilitars integrades en la Triple A, Aliança Anticomunista Argentina, per tal de segrestar i eliminar opositors que es trobassin en aquells països. Dues de les víctimes de la DINA a l'exterior varen ser l'exministre d'Assumptes Exteriors de Xile, Orlando Letelier, i la seva secretària, ciutadana nord-americana, crim que es va produir l'any 1976 a Washington fent explotar un artefacte als baixos del seu vehicle. L'exgeneral xilè Manuel Contreras, director de la DINA, va ser condemnat a presó per aquest assassinat. A Argentina van matar un general retirat de l'exèrcit xilè, Carlos Prats, i la seva dona. És patètic veure com els seguidors de Pinochet reclamen sobirania perquè no sigui jutjat fora de Xile i es veu que ell no va dubtar en traspasar fronteres per eliminar els seus opositors. A Bernardo Leighton, un democratacristià, el va intentar assassinar a Roma, i a l'espanyol Carmelo Soria no el va salvar l'estatus de diplomàtic de les Nacions Unides acreditat a Santiago i va ser assassinat per un que avui reclama immunitat diplomàtica.

Després de tot el que ha passat res no tornarà a ser com abans; s'han posat en qüestió conceptes com impunitat, com punt final, obediència deguda...; s'ha elevat a categoria de delictes el crim contra la humanitat per tal que l'efectivitat del càstig no sigui simple retòrica, però també es posen en qüestió conceptes i, sobretot, a pocs mesos de la creació del Tribunal Penal Internacional, que a ningú no escapa que hauria de ser un tribunal que defugís de les inevitables pressions dels governs nacionals. Es veu com l'actual conformació té greus llacunes, per exemple el simple fet que aquest tribunal no podria jutjar, si avui estigués constituït, a Pinochet.

El 17 de juliol passat, fa dos mesos, aproximadament, es va adoptar a Roma l'estatut del Tribunal Penal Internacional amb caràcter permanent i competència per jutjar als responsables, persones individuals, dels delictes de genocidi, crim de lesa humanitat, crims de guerra i agressió. 120 països varen firmar aquest estatut, 7 varen votar en contra, entre ells Estats Units, Israel, Xina i l'Índia, i 21 abstencions. Ara comença el camí de les ratificacions per part dels parlaments nacionals; les previsions més optimistes parlen de l'horitzó de l'any 2000 per veure en funcionament aquest tribunal. És important, la creació del Tribunal Penal Internacional, però la importància d'alguns països que varen votar en contra fa entenebrir aquesta creació, la impossibilitat d'iniciar un sumari sense el consentiment de l'estat on es varen cometre els crims, la clàusula *opting out* que permet que els països firmants es poden desvincular de la jurisdicció del tribunal durant 7 anys renovables, i que el Tribunal Penal Internacional no tindrà competència retroactiva sobre els fets ocorreguts amb anterioritat a l'entrada en vigor de l'estatut.

Per tant, és important aquesta creació, però volem fer arribar al Govern de la nació les llacunes i amenaces contra la impunitat que es pot trobar aquest tribunal. Això no lleva que es demani la urgent ratificació de l'estatut; tot el relacionat amb els drets humans i la seva defensa és comparable a la passa que va donar el primer home que va trepitjar la lluna: passa petita per a l'home però grandiosos per a la humanitat. La detenció de Pinochet és un element petit en la lluita que es manté contra els genocides, però la seva dimensió superestructural és una grandíssima passa per a la humanitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Popular, que ha presentat l'esmena 4874, té la paraula la seva portaveu Sra. Margalida Ferrando.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. El text o l'esmena que presentàvem nosaltres és una proposta que ve a reflectir un poc la postura que ha mantingut des de sempre el Partit Popular i també una postura, com no hem de dir d'altra manera, que recull el dictamen o les conclusions que ja va treure la comissió especial d'investigació de la desaparició d'espanyols als països d'Amèrica. Va ser una comissió que l'any 83 -és a dir, aquest tema preocupa i ens preocupa a tots no ara, i jo crec que el fet casual ara que hagin detingut el Sr. Pinochet és un fet casual; el tema preocupava des de l'any 83, que fa ver que el Senat creà una comissió especial d'investigació sobre aquest tema, no només de Xile, sinó també d'Argentina, de Guatemala i d'altres països d'Amèrica llatina.

Llavors, la nostra proposta recull bàsicament, i en molts de casos literalment, el que diu aquesta comissió que, per cert, es va fer quan governava el Partit Socialista. Aquesta proposta diu que, respectant i amb la més absoluta solidaritat amb els processos de democratització i recuperació de les llibertats, amb la necessària humilitat d'evitar caure en la temptació de jutjar la història d'altres pobles i només en el ben entès que la vulneració dels drets humans és un problema universal que afecta tothom, rebutja totes les violacions massives i sistemàtiques dels drets humans comeses per governants, funcionaris o particulars que, en molts de casos, poden ser qualificades com a crims contra la humanitat. Concretament, lamentam la pràctica generalitzada de detencions i desaparicions massives que es varen produir a determinats països d'Amèrica llatina com és Xile i de les quals varen ser víctimes ciutadans espanyols.

Deim que recull molt bé l'esperit o la idea que té el Partit Popular sobre aquest tema perquè crec que hem de ser conscient que hem de ser molt respectuosos i solidaris amb els processos de democratització i de recuperació de les llibertats de tots els pobles. Això ho ha vengut repetint en diverses ocasions el president de la nació, Sr. Aznar, i nosaltres som conscients aquí que això ha de ser així. També som conscients que no hem de caure en la temptació de jutjar la història dels altres pobles, i ho dic perquè precisament crec que tots els pobles, totes les nacions, han de recordar el nostre passat. A Auswitchz hi ha un escrit que diu: "*Los pueblos que olvidan su historia están condenados a repetirla*". Jo crec que tots hem de ser conscients d'això, i no em referesc només a la història passada, sinó fins i tot història bastant recent del nostre país, que crec que és obligatori que no oblidem i que ens impedeix, en molts de casos, jutjar determinats comportaments.

En aquest sentit no hi ha cap problema en el fet que, naturalment, condemnem, quan es tracta de drets humans, totes les violacions massives que es fan d'aquests drets humans, però a mi m'agradaria també, i per això la nostra proposta és inicialment àmplia, m'agradaria que tots els grups polítics criticassin i condemnassin totes les vulneracions dels drets humans que es produeixen. Nosaltres també incloem Xile, no ho descartam; el Sr. Aznar a rel d'una pregunta va dir que ell condemnava aquesta i totes les dictadures; nosaltres no tenim cap problema en condemnar aquesta, i m'agradaria que tots els partits polítics també condemnassin les altres dictadures, no només aquesta, perquè hem de ser conscients del que va passar a Bòsnia, del que està passant a Kosovo, que des del gener han mort 1.800 persones, el que va fer Pol Pot a Cambotja, el que passa a Sierra Leona, a Sud-Àfrica l'*apartheid*, a Argèlia la quantitat de persones que estan matant... Sí, l'*apartheid* és una vulneració dels drets humans, ho reconeix el Tribunal Internacional de Justícia, no me mirin amb aquesta cara tan rara, efectivament ho recull. A Argèlia; el que està passant, ara que parlem de desaparicions, a les dones de Xipre que fa dos anys que estan reclamant la desaparició de 1.600 persones; Romania, Xina. A tots aquests països es produeix la vulneració massiva dels drets humans, i jo crec que tots els partits polítics hem de condemnar i rebutjar també aquestes vulneracions. Llavors, la nostra proposta inicial -i no descartam Xile- és que es faci aquesta condemna cap a aquests drets humans que es vulneren a tots els països.

Quant al segon punt, podrem fer una rectificació, que ja hem proposat, i és que consideram i hem de valorar molt positivament la postura que ha tengut el Govern de la nació respecte al procés. El Sr. Aznar ha vengut repetint des del principi que es tractava d'un tema judicial i que s'havien de respectar i dur a terme les consideracions que es fessin des dels àmbits judicials. Llavors, si varen ser bons en un moment donat, no aquí, però es proposava, ha estat una de les retirades per, en certa manera, instar el Govern que el més ràpidament possible tramitès, a petició, naturalment, de les autoritats judicials, l'extradició, crec que hem d'estar d'acord també en el fet que podem valorar molt positivament aquesta postura que ha mantingut el Govern de la nació quant al que es refereix al respecte i al compliment ràpid de les decisions judicials, crec que també ho podem valorar.

Inclouria aquí ara el tema que no es feia en el primer text quant al tema del Tribunal Internacional Penal. Nosaltres afegiríem a la proposta que es feia que hem de considerar que aquesta creació del Tribunal l'hem de valorar positivament. Sabem que sí, que hi ha uns certs dubtes quant al que serà la seva aplicació, però crec que és molt positiu que un tribunal que, en certa manera arriba amb 50 anys de retard, perquè tots sabem que hauria d'haver sortit després de la Declaració dels Drets Humans, maldament encara que sigui tard crec que tots els països, tots els grups polítics ens hem de congratular que s'hagi creat aquest tribunal.

No estariem molt d'acord en alguna cosa que ha dit el proponent, perquè creim que sí, que aquest tribunal sí que contempla tots els delictes i està bastant definit quant a la seva amplitud i precisió. No només ho dic jo així, sinó que també ho he pogut comprovar fins i tot amb dades d'Amnistia Internacional, que no crec que li càpiga cap dubte a cap grup polític que està manifestant que això realment és així. Ni quant als principis jurídics bàsics: la no retroactivitat, Sr. Mesquida, és un principi bàsic del Dret Penal, la no retroactivitat de l'aplicació de les lleis penals; fins i tot una qüestió que tampoc no se sotmet..., sí, la no retroactivitat del Dret Penal és un principi bàsic i fonamental, el mateix que la responsabilitat individual. En qualsevol cas, no li negarem que és cert que hi ha qualque dubte quant al que pugués ser l'efectivitat; per tant no hi ha cap problema en què, efectivament, valoram positivament aquesta creació del Tribunal que, per cert, Espanya ha estat un dels primers països que també l'ha ratificada, entre els 120 més, no tenim cap problema en dir que pot haver-hi aquests dubtes quant al que és la seva aplicació. El que voldríem és que realment fos un tribunal efectiu i que es poguessin garantir tots els drets i llibertats de les persones. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Abans de procedir amb el debat, em sembla que hi ha hagut una proposta -almanco inicialment- que el Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari Popular havien arribat a un acord de fer un text conjunt entre el que és la proposta ratificada pel Grup Parlamentari Socialista i el que és l'esmena del Grup Parlamentari Popular. Jo suspendria la sessió durant dos minuts o cinc minuts perquè facin arribar aquesta proposta aquí, a la Mesa, la llegiríem i els grups parlamentaris sabrien a què ens estam referint.

Se suspèn la sessió cinc minuts.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

"El Parlament de les Illes Balears, amb el més absolut respecte i solidaritat amb els processos de democratització i recuperació de les llibertats, rebutja totes les violacions massives i sistemàtiques dels drets humans comeses per governants, funcionaris o particulars que, en molts de casos, poden ser qualificades com a crims contra la humanitat.

El Parlament de les Illes Balears manifesta el seu rebuig al règim dictatorial instaurat a Xile pel general Augusto Pinochet el 1973.

El Parlament de les Illes Balears valora positivament la postura del Govern en el procés judicial obert contra el general Augusto Pinochet, actuant amb el màxim respecte i celeritat en el compliment de les decisions judicials.

El Parlament de les Illes Balears, tot i valorant positivament la creació del Tribunal Penal Internacional, fa arribar al Govern de l'Estat espanyol la preocupació per la seva conformació pugui deixar sense càstig els responsables de crims contra la humanitat.

El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a establir mecanismes adients per tal que es procedeixi a la ratificació immediata de l'estatut del Tribunal Penal Internacional."

EL SR. PRESIDENT:

Estan d'acord tots els grups que es tramiti aquesta transacció?

Molt bé, continuam, idò, i té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. He de confessar que estic una mica desconcertat perquè no sé ara ben bé respecte a què m'he de manifestar però, en qualsevol cas, com que la filosofia, la idea central és la mateixa, la que inspira tota les iniciatives que han sortit, fins i tot la refosa del Grup Popular i del Grup Socialista, he de dir ràpidament que crec que és important que una cambra com la nostra, el nostre parlament, es manifesti clarament i rotundament en contra de les violacions dels drets humans, que rebutgem les pràctiques dictatorials i de tortures i genocides de dictadors com Augusto Pinochet a Xile, i que es faci constar expressament, amb noms i llinatges, Xile, i que també crec interessant la incorporació del tema del Tribunal Penal Internacional, que jo crec que és un tribunal penal -jo no som tan optimista com la portaveu del Grup Popular- que crec que ha nascut coix, ha nascut incomplet i limitat, i així ho diuen la majoria de juristes que s'han manifestat sobre aquest tema.

En qualsevol cas, com dic, és important que la veu dels ciutadans de les nostres illes representats aquí en el Parlament arribi al Govern central, al Govern de la nació, mostrant la nostra indignació pels fets i demanant una ràpida solució a aquesta qüestió. Per tant, des de Els Verds manifestem el suport a aquesta iniciativa. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part d'Esquerra Unida, Sr. Portella té vostè la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sr. President, bona tarda. Vist que hi ha hagut un acord entre el Grup Socialista i el Grup Popular a l'hora de modificar la versió original d'aquesta proposició no de llei, però després de les intervencions que hem sentit no sé si s'hi han posat molt, d'acord; s'han posat molt d'acord en la lletra, però en l'esperit que en cada intervenció s'ha expressat el desacord era manifest, dins aquesta sala. I també després de la intervenció de la Sra. Margalida Ferrando, portaveu del Grup Popular, sembla que a partir d'ara cada vegada que pugui un portaveu en aquesta tribuna haurà de dir: "Nosaltres també estam condemnant totes les violacions dels drets humans a tot el món", com fa Esquerra Unida des de sempre, que estam condemnant les violacions dels drets humans a tot el món.

El Grup Popular té una proposició no de llei presentada en aquest parlament, que la veurem pròximament en aquest plenari, on parla d'aquesta qüestió en general, debatrem aquest tema. Per açò avui el tema és Pinochet i la posició del Parlament davant la detenció i davant els successos que s'han produït. Per aquest motiu nosaltres ens circumscriurem al tema que ens ha duit aquesta proposició, i quan el Grup Popular defensi una valoració més global de règims totalitaris, etc., etc., que és una proposició presentada, tindrem oportunitat de debatre un tema més general i manifestar la nostra opinió.

En aquest darrer mes, d'ençà de la detenció de Pinochet a Londres, la política internacional ha viscut un autèntic trasbalsament; potser perquè era imprevista aquesta detenció, potser perquè ja ens havíem fet a la idea de la impunitat dels grans genocides, els esdeveniments que s'han concatenat d'ençà del tercer diumenge d'octubre han promogut un desconegut interès pels drets humans i un retorn a la història dels darrers anys. Qui dubta que la figura de Pinochet, per quant té d'antagònica a la de Salvador Allende o a la de Víctor Jara, representa per a nosaltres un testimoni de la tirania? La coincidència en el temps amb el procés que es vivia a Espanya l'any 73-75, la proximitat de tot allò que afecta a països sud-americans, la forma en què es va intentar resoldre el període de dictadura militar a Xile, gairebé tots ens hem sentit convidats a repassar aquests anys d'història i de posar-nos davant el mirall de la història.

Esquerra Unida també havia presentat una proposició no de llei en comissió que bàsicament demanava l'extradició; en el moment en què es va produir l'extradició també perquè el Grup Socialista havia mantingut aquesta proposició modificada a plenari, nosaltres vam trobar normal retirar la nostra a comissió i que es mantingués aquesta a plenari per fer el debat, perquè el que demanàvem a la nostra proposició original ja no tenia sentit. Però sí que té sentit que s'hagi mantingut i que avui repassem un poc els fets. Dia 16 d'octubre es produeix la detenció de Pinochet com a conseqüència de la sol·licitud del Jutjat Central d'Instrucció número 5 de l'Audiència Nacional. La sol·licitud responia a l'ampliació de la querella interposada només dos dies abans, dia 15 d'octubre, per la Secretaria de Drets Humans d'Esquerra Unida, una querella ampliada per Esquerra Unida davant el Jutjat d'Instrucció número 5 en saber l'estada de Pinochet a Londres. S'interposava com a acusació popular que requeria l'interrogatori de Pinochet. En la preparació d'aquesta querella que donava lloc a la detenció hi van col·laborar, a més de la Secretaria d'Esquerra Unida, la Fundació Salvador Allende i l'equip Nizcor; només Amnistia Internacional coneixia el que s'estava preparant els dies 15 i 16 d'octubre davant l'estada de Pinochet a Londres.

Una volta efectuada la detenció es va produir una arruixada de reaccions oficials, d'opinions, de moviments que es posicionaven en un o altre sentit perquè el tema és complex. Quant a les primeres repercussions polítiques positives hem de comptar la mobilització dels xilens i de les organitzacions internacionals en defensa dels drets humans i la presentació de denúncies contra Pinochet gairebé a tot Europa. Quant a les contràries, a part (...) d'opinió que es donen als mitjans de comunicació, n'hi ha dues de molt significatives que convé recordar: la primera, la decisió del Tribunal Suprem, del que seria el Tribunal Suprem del Regne Unit, el dia 28 d'octubre, en la qual bàsicament es deia que Augusto Pinochet, atesa la seva condició de cap d'estat, gaudia d'immunitat en el moment dels fets denunciats, que gaudia d'immunitat; aquesta postura es basa en una llei que prové de la Pau de Westfàlia que és del segle XVI, així mateix. I després també una postura negativa és la campanya des de la Fiscalia de l'Audiència Nacional i del fiscal general, amb un nucli argumental que consistia en rebatre la competència dels tribunals espanyols per dur aquesta matèria i, d'aquesta manera, la Fiscalia va interposar cinc recursos en relació amb les iniciatives judicials en el cas de Pinochet i de dues iniciatives més en contra de l'ampliació de la llista d'imputats en el cas argentí. Hem de considerar de manera clara que l'actitud de la Fiscalia anava més enfora del que és un problema purament processal, convertint-se en l'única fiscalia d'un país europeu que s'hagi oposat expressament a la detenció d'Augusto Pinochet o al seu processament posterior.

Hem de considerar també el (...) del Govern espanyol durant aquells primers dies, per un costat dient que esperarien la petició, cosa normal i lògica, per poder procedir a l'extradició i, per altre, fent recórrer a la Fiscalia per evitar la necessitat de la decisió política i, davant les crítiques rebudes, dirigents del Partit Popular que argumentaven que el PSOE havia actuat d'una manera igual l'any 95-96 en una situació semblant. Més enllà també hem de considerar el paper de l'Audiència Nacional i del fiscal general de l'Estat, Jesús Cardenal, quan dia 29 d'octubre declarava a la segona cadena de Televisió Espanyola que confiava que el Tribunal donàs la raó al Govern espanyol en la seva oposició al desenvolupament d'aquests judicis. Es posava de manifest un problema fonamental que és el pot de la sucre, que és consolidar la instrucció, consolidar la possibilitat d'aplicació del que s'ha denominat jurisdicció penal universal amb tribunals interns, i en aquest centre de la qüestió s'han plantejat les posicions divergents durant els dies, la possibilitat, sobretot, de dur davant els tribunals ordinaris qualsevol responsable de delictes greus contra els drets humans i de planificació sistemàtica d'aquestes violacions i, sobretot, per açò s'ha servit, per part de la Fiscalia General, gran part dels seus recursos.

Durant aquestes setmanes l'acusació popular exercida per la Secretaria d'Esquerra Unida amb la Fundació Salvador Allende i l'equip Nizcor, ha fet feina amb la idea de l'aplicació de la jurisdicció penal universal i amb la necessitat de processar els culpables que havien quedat sense càstig. L'objectiu principal era atacar els sistemes d'impunitat que s'havien generat a Amèrica llatina, perquè aquí no parlem només de Pinochet i la possibilitat de processament per part de la justícia espanyola, sinó també del rescat de molts d'anys de feina i del reconeixement de la labor vocacional dels activistes en pro dels drets humans. No és només arribar a un judici, si s'hi arriba, sinó que aquest judici sigui el reflex d'un treball conseqüent en defensa dels drets humans.

En consonància amb la feina feta davant aquest tema, de tanta envergadura que ningú ho dubta, per part de la Secretaria de Drets Humans d'Esquerra Unida, es van fer una sèrie de reunions dia 20 i 26 d'octubre entre les acusacions particulars i les acusacions populars, amb les quals es van acordar els temes i els termes que s'exposarien per part dels diferents lletrats davant la Sala, així com l'estratègia a seguir a partir dels documents de la Secretaria d'Esquerra Unida i de l'Associació Lliure d'Advocats, així com documents d'algunes acusacions particulars. Dia 30 d'octubre la Sala del Penal de l'Audiència Nacional va fer pública la resolució adoptada per aquesta: la Sala havia desestimat per unanimitat, per unanimitat, tots els recursos de la Fiscalia i declarava, en conseqüència, competents els tribunals espanyols per investigar els delictes de genocidi i terrorisme sotmesos a la seva deliberació i comesos contra espanyols, encara que fos en tercers països. Aquesta resolució marca una fita històrica per al Dret Internacional perquè ve a aplicar una sèrie de normes, convenis, principis i jurisprudència en drets humans de caràcter internacional. Passi el que passi, les dues conseqüències principals d'aquesta decisió produïda precisament pels recursos a la Fiscalia General poden ser l'aplicació de les convencions internacionals de drets humans a nivell intern, complint així amb el mandat exprés de la Constitució espanyola, i també que per primera vegada es podran portar davant un tribunal els responsables de crims greus contra la humanitat d'ençà dels judicis de Nuremberg.

Lògicament, l'any que commemoram els 50 anys de la Declaració Universal dels Drets Humans, comprovar que s'ha donat una passa important per aconseguir que en determinats temes es pugui avançar en la seva aplicació real ens ha d'encoratjar. No sabem, encara no ho sabem, quina serà la resolució de la comissió especial de la Cambra dels Lords, que ha de dictaminar en relació als recursos contra la resolució de les autoritats judicials angleses; no sabem si tot aquest avenç d'aquests dies arribarà només fins on ha arribat, que ja ha arribat enfora, creim que ja ha arribat enfora però encara voldríem que hi arribàs més, o si finalment no es podrà avançar més.

Que em perdoni el Sr. Mesquida si, per defensar la nostra posició davant aquesta proposta, hem fet més un currículum de la feina feta per la Secretaria de Drets Humans d'Esquerra Unida, però és que des de fa més de 12 anys que està fent feina amb altres organitzacions de Xile i Argentina sobre aquesta qüestió i s'està exercint l'acusació popular, tant en el cas de l'Argentina com en el cas de Xile i, en aquest sentit, un poc de reconeixement per part, encara que sigui personal, per la feina feta pels nostres companys en aquests dos temes, que han arribat, per les seves resolucions, allà on som ara; si no, tal vegada no hi seríem, i mostrar satisfacció per això sí que m'he permès la llibertat d'exposar-ho en aquesta tribuna.

I no vull acabar també fent una altra referència a l'hora d'exposar el nostre vot favorable a aquest acord a què s'ha arribat i també per afavorir l'acord, encara que puguem tenir discrepàncies de detall en alguns aspectes. L'any 73 van ser milers de persones a Xile que van ser assassinades, executades, que van desaparèixer, etc., etc., van ser milers, entre elles Salvador Allende i també entre elles Víctor Jara i per a nosaltres, que teníem 18 anys l'any 73, la desaparició de Víctor Jara tal vegada fins i tot va ser més impactant que altres desaparicions, sobretot pels qui seguïem la cançó en aquells moments. A Víctor el van detenir a la Universitat de Xile, el van a uns calabossos uns dies, el van traslladar a l'Estadi Nacional de Xile i allà al van matar, i a l'Estadi Nacional en un paper Víctor Jara va escriure un darrer poema i em prenc la llibertat de llegir un petit fragment d'aquest darrer poema que va escriure Víctor Jara unes hores abans de ser assassinat: "Som cinc mil en aquesta petita part de la ciutat, som cinc mil, quants serem en total en les ciutats i en tot el país? Només aquí, deu mil mans que sembren i fan caminar les fàbriques. Quanta humanitat amb fam, fred, paüra i dolor, pressió moral, terror i follia! Sis dels nostres es van perdre a l'espai de les estrelles; un mort, un colpejat com mai vaig poder creure que es podia colpejar un ésser humà; altres quatre van voler alliberar-se de tots els temors: un llançant-se a l'abisme, un altre pegant amb el cap contra el mur, però tots amb la mirada fixa de la mort. Quin espant causa el rostre del feixisme! Porten a terme els seus plans amb precisió exacta, i no els importa res. La sang per a ells són medalles, la matança és un acte d'heroisme. És aquest món què vas crear, Déu meu? Per açò els teus set dies d'astorament i treball? En aquestes quatre muralles només existeix un home que no progressa, que lentament voldrà més la mort".

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sra. Bover té vostè la paraula.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Mesquida, els quilòmetres que ens separen del poble xilè no fa, de cap manera, minvar la sensibilitat en defensar els drets humans. Per tant, pensam que és totalment oportú el debat avui d'aquesta proposició no de llei relativa a l'extradició del general Pinochet. El Grup Parlamentari Entesa Nacionalista-PSM hem defensat sempre i en tot moment els drets humans davant els interessos polítics o de poder.

Sabem i coneixem l'història política, per dir-ho d'alguna manera, del general Pinochet. Va liderar, no un projecte polític -ja sé que repetiré altres intervencions, però jo crec que és prou interessant tenir-ho en compte; per tant, he de dir que no va liderar en cap moment un projecte polític, no va liderar tampoc en cap moment un programa d'actuacions polítiques per a un país, per a un estat que diu el Sr. Pinochet que estima i defensa, sinó que liderà un programa d'extermini amb coordinació amb responsables militar i civils de Xile, Argentina i altres estats, una organització delictiva internacional que té un sol objectiu: conspirar, desenvolupar i executar un pla criminal sistemàtic de detencions il·legals, segrests, tortures, assassinats, amb una desaparició selectiva de persones, homes, dones i infants en un número mínim de 3.178 persones. L'objectiu principal, idè, és i era la destrucció dels que s'oposen ideològicament al règim dictatorial de Pinochet -ja li hem llevat la paraula senyor, Pinochet- i eliminació selectiva, per tant, de líders de cada sector que tenien un cert poder i també, per tant, decisió.

S'organitza el que s'anomena Operatiu Cóndor dissenyat bàsicament, per tant, per eliminar físicament adversaris polítics no només de Xile sinó també a Argentina, Paraguai i Uruguai, països col·laboradors i també executors del genocidi, i actuant també a Espanya, Estats Units, Portugal, França, Itàlia, Mèxic, amb el suport dels serveis d'intel·ligència de Xile, que coneixem per DINA, o els argentins. D'aquesta manera, per tant, s'instaura un règim de dictadura a Xile protegit pels Estats Units, dirigit pel general Pinochet i que a hores d'ara encara es pot ensumar la por i el seu poder dins la societat civil i també política, tota la societat política de Xile.

Per tant, Sr. Mesquida, hem de donar suport per força i votarem a favor de la proposta que vostè ha defensat en condemnar el règim instaurat per Pinochet.

Quant al segon punt de la proposta inicial que vostè presentava, es demana al Parlament de les Illes Balears que expressi la seva voluntat que els crims contra la humanitat siguin perseguits. Ens sembla adequat, també; aquest criteri (...) em sembla el que s'ha consensuat en el Partit Popular i, per tant, ens sembla molt adequat aquest punt, ja que s'amplia també a altres zones del món la defensa dels drets humans. És ver que analitzam i denunciem els fets que passaren a Xile, passaren i passen a Xile. Hem de tenir presents altres zones del món, recordar la zona dels Grans Llacs, que ja ha perdut, diguem, vigència en els mitjans de comunicació, Burundi, Rwanda, República del Congo, on també es va fer i es fa encara un genocidi seleccionat i es va destituir el primer govern democràtic d'aquest país, una dels primers governs democràtics a l'Àfrica negra. Volem observar, idè, que no només és l'economia el que es globalitza, sinó que la violació dels drets humans també ho fa.

Compartim la crítica a les actuacions del fiscal general de l'Estat, Sr. Fungairiño, que vostè, Sr. Mesquida, ha comentat. Va negar el genocidi organitzat per Pinochet, i aquestes afirmacions que va fer el fiscal general han estat passar per la dreta al Govern central i ha centrat el Sr. Aznar.

Quant a la lectura que s'ha fet dels punts dels acords, de la proposició no de llei que han consensuat el PP i el PSOE, no donarem suport a un dels punts, en aquell que es valora positivament la postura i actuació del Govern de l'Estat -a la resta sí- perquè, quina ha estat aquesta postura? Només ha tramita, pensam nosaltres, el que les autoritats judicials li han sol·licitat, han tramitat, és ver, però amb la mà tremolosa. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Mesquida, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. MESQUIDA I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Voldria començar fent un símil que segurament interessarà al Sr. Blanquer, que és de caça: quan una persona va a caçar i té a tir una peça no espera que n'hi passin per davant d'altres, dispara. En aquest moment tenim a tir, metafòricament, un genocida, un dictador; no hem d'esperar a condemnar els altres dictadors i genocides, ara tenim en Pinochet i avui condemnam la dictadura xilena. Jo crec que l'important d'avui és que el Parlament, unànimament, condemnarà la dictadura militar de Xile.

Voldria fer dues reflexions: la posada en llibertat de Pinochet no s'ha de prendre com a justificació per defensar la consolidació de la fràgil democràcia xilena. Les ferides de la dictadura del general estan obertes perquè ell i el que ell representa ha actuat perquè això sigui així. Recordin que en Pinochet va fer tornar el país a la democràcia perquè va perdre un plebiscit: el 57% va dir que no volia seguir amb ell; es compleix un vell aforisme que diu que la democràcia és dèbil amb els enemics de la pròpia democràcia. Des d'aquell plebiscit no hi ha hagut voluntat per tancar les ferides: el fet d'haver-se col·locat com a senador vitalici és una prova més de la provocació. Què els semblaria a vostès compartir escó amb el responsable de l'assassinat del seu pare? El caràcter de Pinochet també ha servit per alimentar l'odi i, així, declarava el 23 de febrer del 1998 que l'omplia de satisfacció haver netejat de marxistes la nació; deia que les condemnes de l'ONU li servien com a element decoratiu de la seva biblioteca i l'any 91, quan varen ser exhumades les restes d'un centenar de desapareguts per declaracions en el Comitè de la Veritat, es va comprovar que a determinats taüts hi havia dos cossos; la contestació de Pinochet a preguntes dels periodistes va ser: "Quina economia més gran d'espai!". L'any 1987, quan el ministre de Treball alemany va visitar Xile es va trobar, en una audiència, amb Pinochet, i aquest li va dedicar una de les seves típiques animalades: "La història alemanya s'ha falsejat molt: en els camps de concentració no moriren 6 milions de jueus, només en varen ser 4".

El partit democratacristià de l'actual president Eduardo Frei va permetre el camí per fer un judici polític a Pinochet. El consell nacional del principal partit de govern va votar a favor d'aquesta iniciativa per 21 vots a favor i 20 en contra. Precisament és tot el contrari: només es consolidarà la democràcia a Xile si es castiguen els culpables dels crims, si es castiguen els 531 uniformats que apareixen citats a l'informe (...) com a torturadors i assassins de prop de 4.000 persones. Per tant, no posam a la mateixa balança la reconciliació i la impunitat. Són dos conceptes que es repelen. Quan Augusto Pinochet va dictar el decret d'amnistia l'any 1978 no cercava la reconciliació, sinó consolidar la impunitat.

La segona reflexió és que els delictes de genocidi no són assumptes interns de cap país. La tortura, l'assassinat i el segrest no poden ser considerats actes oficials d'un cap d'estat com intenta demostrar l'advocada de Pinochet. Els responsables de crims contra la humanitat no poden invocar cap immunitat ni privilegi especial per defugir l'acció de la justícia. Aquest principi no és nou, es va recollir a l'article 7 de l'Estatut de Nuremberg quan es deia que els crims contra la humanitat són crims contra el Dret Internacional i, tal com assenyalava la sentència, els crims es cometien per persones i no per entitats abstractes. Els crims contra la humanitat, definits a l'estatut d'aquest tribunal, són assassinats, extermini, esclavitud, tortura, deportació, persecucions per motius polítics, racials o religiosos, són crims que s'han de perseguir per tots, independentment d'on es varen produir; així ho expressava l'acord de cassació de França quan no fa molts d'anys va jutjar a Klaus Barbie per crims contra la humanitat; es deia: "Aquests crims pertanyen a un ordre repressiu internacional, al qual la noció de frontera li és aliena"; deia el fiscal del mateix procés: "La humanitat és l'agregada amb aquest tipus de crims, per tant és la mateixa humanitat la que es fa present com a part civil en el procés".

A Espanya -i convé deixar-ho ben clar- el poder judicial no ha actuat per raons d'oportunitat ideològica o política, ho ha fet aplicant simplement la Llei Orgànica del Poder Judicial, article 23.4, que li dona competència i potestat per entendre aquests delictes. Ha aplicat, també, altres convenis internacionals que s'imposen a qualsevol norma, com diuen els articles 10 i 96 de la Constitució espanyola. No s'entra a valorar el motiu pel qual aquests fets no es varen jutjar allà on es varen cometre. Per tant, i donat que el Tribunal Penal Internacional no podrà entrar a jutjar actes abans de la seva creació, es necessiten els jutges nacionals, i així ho han entès no només Espanya, sinó França, Suïssa, Àustria, països que ja han dictat ordres d'extradició. Aquesta circumstància, com molt bé afirma Amnistia Internacional, és una oportunitat per exterioritzar la comuna naturalesa solidària del gènere humà. Aquests processos oberts il·lustren també l'avança de la consciència de la humanitat de no deixar impunes aquesta classe de crim. Acceptar que la transgressió dels drets humans no té cap conseqüència seria instituir la injustícia com a element regulador de la societat. Acceptar la impunitat d'aquests crims com a regla de convivència política equivaldria a acceptar el crim com a norma reguladora dels conflictes entre persones.

Enmig dels tirs, de les bombes, en el Palau de la Moneda, Salvador Allende es dirigia a les 9,20 del matí al país per Radio Magallanes i deia: "*Seguramente esta será mi última oportunidad de dirigirme a vosotros. Habrá un juicio moral contra aquellos que traicionaron el juramento que hicieron como soldados de Chile al legítimamente designado comandante en jefe. Entregaré mi vida por lealtad del pueblo, y estoy convencido de que mi sacrificio no será en vano, estoy seguro de que este sacrificio será una lección moral que castigará la cobardía, la perfidia y la traición*". El procés a Pinochet pot ser el millor homenatge a Salvador Allende i un triomf de tota la humanitat precisament enguany, que se celebra el 50 aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Mesquida. Per part del Grup Parlamentari Popular, Sra. Margalida Ferrando té vostè la paraula.

LA SRA. FERRANDO I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Només per contestar, i crec que m'ha de permetre que em dirigeixi un poc a tots els grups polítics perquè han fet referència a la proposta i a la meua intervenció. En primer lloc, nosaltres hem inclòs el tema del rebuig al règim dictatorial instaurat a Xile pel Sr. Augusto Pinochet; l'hem posat, no hem tengut cap problema ni un. Qui és que té problemes en reconèixer els altres?, a qui li tremola, ara, dir que això es faci?, sembla com si fos una cosa molt difícil! Continuant el símil del Sr. Mesquida, bé, molt bé, disparam a una peça; el problema és que vostès potser s'aturen: nosaltres continuam disparant; vostès s'aturen a un, nosaltres no, continuam disparant a les altres peces, perquè són moltes les peces que s'han de caçar en aquest país, i no de l'any 73, sinó d'ara, actualment, i això és el que deman, un reconeixement. Crec que no hi ha cap problema ni un; a qui tremola ara, Sra. Bover, reconèixer això? Jo crec que no hi ha cap problema, i això és el que hem reconegut, i quan els he llegit les manifestacions del Sr. Aznar ell va dir: "No tenim cap problema en reconèixer aquesta dictadura", igual que totes les dictadures. Això és l'única cosa que proposam; quin és el problema?, és que no el veig.

Quant al tema dels fiscals, m'han de permetre que parli del tema dels fiscals. La proposta que nosaltres feim de valorar positivament la postura que ha tengut el Govern de la nació i que no serà aprovada pel PSM, quant a aquest tema és precisament per reconèixer el respecte al que és el procés judicial. Ens trobam davant un procés judicial, agradi o no agradi, on el Govern de la nació s'havia de mantenir totalment al marge i totalment respectuós i això -i ho vaig dir a una altra institució i ho torn a repetir aquí- no només ho deia el Sr. Aznar, el que passa és que quan ho diu el Sr. Aznar sembla que les coses no estan ben dites, però ho diu el Sr. Blair, perquè el Sr. Blair és *laborista britànic y progresista* i sembla bé, i ho tornaré a repetir: "*Los hechos son...*" -no, és que ho vaig repetir i va parèixer que no em varen entendre i ho torn a repetir en aquesta cambra, que ara no hi som tots: *Los hechos son los hechos; este es un proceso judicial. Yo sé que el Gobierno español ha estado tratando de decir exactamente lo mismo; es más, no puede ser una decisión del Gobierno porque eso sería interferir con nuestro sistema judicial y no podemos, por ley, hacerlo*", i això és el que ha fet el Sr. Aznar, deixar que els fiscals actuïn lliurement i sense cap tipus de pressió, i ho ha fet ara amb en Pinochet i també hi ha hagut ara una proposta en el tema de Cuba, i la fiscalia s'ha manifestat exactament igual: no és un genocidi, no ho és, i ha estat una decisió lliure dels fiscals i això és el que nosaltres proposam.

I quant a aquest tema de si nosaltres qüestions o pensam diferent, m'han de permetre per acabar llegiré, perquè per ventura no és només el Partit Popular el que té confusions, jo crec que n'hi ha de molts altres partits que tenen confusions i convendria que se'ls aclarissin. La presidenta socialista en el Parlament europeu, quan per part del Partit Popular se li va dir: "Val, molt bé, anem a instar el Govern perquè actuï amb la màxima celeritat pel tema de l'extradició del Sr. Pinochet", un membre del Partit Popular va dir: "Bé, però també instam el Govern britànic", però a la senyora socialista no li va anar bé que instàssim el Govern britànic.

El Sr. Felipe González no li repetiré el que va dir: "*No soy jurista*"; jo em pensava que sí, que ara estava duent a terme qualque judici, però ell diu: "*No soy jurista y respeto las decisiones de los jueces, pero como político me solidarizo con el pueblo chileno*". N'Insulza, ministre d'Assumptes Exteriors de Xile, que és socialista, *defiende la inmunidad diplomática de Pinochet, nunca la impunidad*, estam d'acord, i el Sr. Castro diu: "*Desde el punto de vista moral, la detención de Pinochet le parece justa, aunque como abogado de formación, la considera jurídicamente cuestionable*", i va considerar que era una ingerència, el que s'havia fet, això el Sr. Castro i ningú no l'ha criticat. El Sr. Fisher, que serà ara ministre d'Assumptes Exteriors alemany, que crec que és del Grup Verd, es va mostrar molt satisfet amb la detenció a Londres de l'exdictador xilè Augusto Pinochet, però va precisar: "Aquestes declaracions, les faig a títol personal, no com a ministre d'Assumptes Exteriors". Convendria que tots tenguessin clares les decisions sobre aquest tema i no pensàssim que a qui tremola la mà o qui pren decisions que no toquen és només el Partit Popular. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Conclòs el debat passam a la votació i, en funció de les intervencions que hi ha hagut, passariem a votar el punt número 3 -és així, Sra. Bover?- i després la resta.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Sr. President, si el punt número 3 és aquest a què he fet referència...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, és aquest a què ha fet referència de valorar positivament...

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Idò sí, podem votar separatament.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats que votin a favor del punt número 3 d'aquesta proposició no de llei, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda aprovat el punt número 3 amb 5 abstencions i la resta de vots positius.

Passam a votar els punts números 1, 2, 4 i 5.

Vots a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

S'aprova per unanimitat.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 6019/97, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a Pla director de carreteres.

I passam a la següent proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a Pla director de carreteres. Sra. Munar, es manté aquesta proposició no de llei?

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. He de dir que aquesta proposta fa un any que es va presentar i avui se'm dirà que el Pla de carreteres ja està aprovat, i la veritat és que hi hauria moltes coses a dir del Pla de carreteres. No obstant això, i en nom de la sol·licitud dels diferents grups i dels mitjans de comunicació, la retirarem. Gràcies.

(Rialles)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

III.3) RGE núm. 7405/97, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a mesures per incidir a la problemàtica dels fixos discontinus.

Passam, idò, a veure la darrera proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a mesures per incidir en la problemàtica dels fixos discontinus. El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida ha modificat els termes d'aquesta...

Per favor, per favor, guardin silenci, si és possible.

Ha modificat aquesta proposta en els seus termes i, per tant, jo demanaria als grups parlamentaris si tenen cap inconvenient perquè es tramita aquesta proposició no de llei modificada pel propi grup que la presenta, Esquerra Unida. Per part del Grup Parlamentari Mixt hi ha inconvenient? Nacionalista-PSM? Grup Parlamentari Socialista? Grup Parlamentari Popular? Idò pot tramitar vostè la modificació d'aquesta proposició no de llei i té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, afortunadament no ens ha passat el mateix que al Grup Parlamentari Mixt, però quasi era el mateix. Aquesta proposició no de llei està presentada el mes d'octubre del 97 i en uns termes que han requerit l'esmena de substitució, tal com raonam en aquesta esmena, donat que hi ha hagut tota una sèrie d'esdeveniments succeïts respecte a aquesta problemàtica i que l'hem hagut d'actualitzar amb l'esmena de substitució que avui debatem.

És evident que de l'exposició de motius que fonamentava l'original proposició no de llei del desembre del 97, podem aprofitar tot allò que fa referència a la problemàtica i a la situació dels treballadors fixos discontinus de la nostra comunitat autònoma. A l'exposició de motius fèiem referència a les dades de l'estiu del 97, i parlàvem del fet que pràcticament el 70% va ser contractació amb durada igual o inferior a sis mesos, i hem pensat que calia actualitzar-la maldament que l'exposició de motius només sigui allò que fonamenta, després, la proposició, i hem de recordar que l'any 98, l'estiu del 98, tenim dades que el 50'69% dels contractes han estat iguals o inferiors a tres mesos. Això significa 108.000 persones que han treballat amb contractes de tres mesos o de manco tres mesos, i en segons quins sectors econòmics d'aquestes illes, sobretot hoteleria, coneixem quantitats de contractes de dos dies, d'una setmana, de quinze dies, que després tots ells figuren a les grans estadístiques de les altes a la Seguretat Social i de les grans estadístiques que l'ocupació es manté o que hi ha molta ocupació, però la qualitat de l'ocupació. El 70%, de tota manera, igualment es planteja -

més o manco un 69- amb durada de sis mesos o inferior; per tant, entre el 50, entre els 100.000 contractes iguals o inferiors a tres mesos i un altre nombre semblant respecte als de sis mesos, ens dóna una visió que la nostra eventualitat i la nostra inestabilitat en l'ocupació són xifres realment alarmants per les conseqüències que a continuació tenen per als treballadors i les treballadores que, després d'haver tengut aquest tipus de contracte, que una cosa és el contracte i una altra cosa és la jornada laboral que fan durant l'estiu, després es troben amb una sèrie de retalls a les prestacions socials, motivades o promogudes per allò que es va anomenar "*el Decretazo*", i les successives reformes laborals en allò que ha significat la major eventualitat en la contractació.

Però si això dèiem que l'exposició de motius venia a dir el panorama que tenen els treballadors i les treballadores de les nostres illes, el motiu de la proposició no de llei era, sobretot, dirigir-se com a Parlament al Govern de l'Estat en tot allò que feia referència al fet que el Govern canviàs tots aquells aspectes de prestacions socials, ja fossin prestació social d'atur, com de jubilació i invalidesa, com de baixes laborals, per tal que els treballadors fixos i fixos discontinus a temps parcial no tenguessin unes condicions amb molt manco prestacions que aquells altres treballadors fixos o aquells altres treballadors d'un altre tipus de contracte que no d'aquesta tan alta eventualitat.

Però des del novembre-desembre del 97 fins al novembre del 98 en què ens trobam ara, hi ha hagut, com dèiem a l'argumentació de l'esmena, una sèrie d'esdeveniments que han motivat aquest canvi. Per una banda, també el desembre del 97 vàrem tenir aquí una conferència sectorial de treball i va venir el ministre Arenas, ministre de Treball i Afers Socials, i es va comprometre a la creació de la Comissió Estatal d'estudi de la problemàtica dels treballadors fixos discontinus. A continuació -això era el novembre-desembre del 97- es va discutir en el Parlament, en el Congrés dels Diputats, el Projecte de llei de règim especial per a les Illes Balears, el famós Refe que avui matí també ha estat motiu d'una interpel·lació del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, i en aquell debat el Grup d'Esquerra Unida va presentar esmenes precisament perquè la Llei de règim especial per a les Balears recollís precisament les característiques especials dels treballadors fixos discontinus, i a les nostres esmenes especificàvem bona part d'allò que originalment deia la Proposició no de llei, per tant que el Govern de l'Estat suplís, complementàs tots aquells retalls de les prestacions socials que tenien aquests treballadors, i que això anàs recollit a la Llei del règim especial per a les Balears. Com tots els diputats i diputades d'aquesta cambra coneixen, les esmenes d'Esquerra Unida no varen ser acceptades i va quedar un text de la Llei de règim especial que senzillament remet a la creació de comissions i d'estudis a realitzar, que ja se sabrà quan i com i quina concreció tendran.

Avui matí hem conegut la inconcreció que es reitera per part del Grup Parlamentari Popular quan se li demana que es manifesti sobre l'aplicació d'aquesta llei, però és evident que no és motiu d'aquesta proposició de què estam parlant; només era un reconeixement que ja en aquell moment incloïem tots aquesta aspectes que consideràvem que s'havien de recollir per millorar la situació dels treballadors fixos discontinus i a temps parcial.

A continuació hi va haver una sèrie d'esdeveniments, uns altres, en el sentit que l'abril-maig del 97 es varen fer les Segones Jornades sobre protecció social dels treballadors fixos discontinus, jornades organitzades per una central sindical, on es treuen una sèrie de conclusions i es remetent al Govern, tant al Govern de l'Estat com al Govern balear, per tal que siguin recollides aquestes conclusions. També se'ns fan arribar a tots els grups parlamentaris i, per tant, també són fonament d'aquesta proposició no de llei.

El 13 d'octubre d'enguany, quan comença el debat de l'estat de la Comunitat Autònoma, aquí en aquest parlament s'acosten uns 250 delegats sindicals de les dues centrals sindicals majoritàries, Comissions i UGT, i entreguen a la Cambra, a Registre, un document signat per milers de treballadors d'aquest sector, d'hoteleria i comerç, on igualment es recullen aquelles jornades amb les conclusions d'aquelles jornades i on es demanen una sèrie de reivindicacions de possibles solucions als temes dels treballadors fixos discontinus i a les seves prestacions socials.

El 5 de novembre, el conseller de Treball i Formació del Govern balear ens presenta els pressupostos, el projecte de pressupostos, i ens parla que avui mateix, 17 de novembre, haurà presentat a la Mesa de diàleg social un projecte de decret per tal d'ajudar, bonificar els empresaris perquè converteixin els contractes fixos discontinus a fixos i hi destina una partida determinada, que sembla que seran uns 600 milions de pessetes. Però és que el 13 de novembre, divendres passat, se signa un acord entre el Ministeri de Treball i les centrals sindicals, i de moment sembla que la patronal no està disposada a signar-lo, sobre la contractació a temps parcial, document que no tenc en l'original, però que tenc l'esborrany del 30 d'octubre, i a on s'inclouen una sèrie d'apartats dedicats als treballadors fixos discontinus. Per part dels representants dels treballadors de les centrals sindicals signants de l'acord, estan en part satisfets d'aquest acord amb el Ministeri de Treball perquè, com a mínim, reconeix la figura del treballador fixo discontinu, però estan en part decebutos o consideren insuficient el text en si de l'acord, ja que una vegada més remet la concreció de tot allò que pugui significar mesures en concret a la negociació col·lectiva o a la normativa que es desenvoluparà.

Per tant, amb tot aquest cúmul de coses que havien succeït, era evident que la proposició no de llei havia de canviar i, recollint allò que es demana per part de les centrals sindicals, tant Comissions Obreres com UGT, dels distints sectors afectats per tot allò que signifiquen aquest tipus de contractes fixos discontinus, el text de les esmenes que veng a defensar és que el Govern balear complementi el conjunt de prestacions socials d'aquest tipus de treballadors i treballadores fixos discontinus mitjançant la signatura d'un conveni especial amb la Seguretat Social per tal d'igualar aquestes contingències a un treballador o treballadora fixo. No és nou, no ho hem tret de la nostra màniga, és agafar precisament els precedents del Govern valencià, de la Comunitat Valenciana, el Sr. Zaplana, també del mateix grup polític d'aquest govern balear, que ha signat un conveni semblant referent als fixos discontinus de la taronja o, no record el nom del president, però del Govern de la Comunitat de Múrcia, que ha signat un acord molt semblant respecte als treballadors fixos discontinus de les conserves.

Evidentment, la segona part de la proposició no de llei és que si es compromet a complementar i a signar un acord amb la Seguretat Social hi ha d'haver la partida pressupostària corresponent dels pressupostos generals de l'any 99, que evidentment aquest grup parlamentari no vol fixar la quantitat, però que considera que la proposició ha de ser que es compromet a aquesta partida, i que per tant ja s'estudiaria quina quantitat hauria de ser.

I la tercera part, fonamental, és que es discuteixi...

(El Sr. Vicepresident segon substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, hauria d'anar acabant.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Sí, ara mateix, Sr. President.

...que es plantegi l'aplicació, el control i el seguiment de tots aquests acords o totes aquelles mesures que fan referència als treballadors fixos discontinus a la Mesa de diàleg social, perquè, i per acabar, ni la mesura que sembla que es prendrà mitjançant decret per part de la Conselleria de Treball de bonificació de les empreses, ni qualsevol altra mesura que es pugui prendre de protecció o de millora, si no hi ha un control i un seguiment per part dels representants dels treballadors i les treballadores, són mesures que no ens donen cap garantia que realment duguin endavant una millora per a aquests tipus de treballadors. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Mixt? Grup Nacionalista? Té la paraula el Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Pràcticament fins a principis dels anys 80 els treballadors d'hoteleria de les Illes Balears tenien ocupació fixa als hotels, i aquells que eren eventuals es col·locaven durant l'hivern en la construcció. És en els anys 80 quan tot això canvia de forma accelerada, produint un fort impacte sobre l'ocupació de milers de treballadors, que veuen variar la seva activitat de tot l'any a només mig any. Aquest important grup de treballadors aconsegueixen que en el conveni del sector de 1986 quedi definida i regulada la figura de fix discontinu.

No podem deixar de recordar que durant tots aquests anys hem viscut també una acceleració en la construcció de noves zones turístiques, amb hotels i apartaments que ja nasqueren amb la idea d'obrir tan sols durant mig any. La prova d'això és que molts d'ells s'obren sense calefacció i altres necessitats pròpies de l'hivern. S'ha de dir també que aquest creixement s'ha produït la majoria de vegades sense un control polític, econòmic o social. És, com deïem, a l'any 1986, quan en les negociacions del conveni d'hoteleria es crea la figura de fix discontinu, amb la garantia d'ocupació que era conegut per endavant temporada rere temporada, i que es va estendre a altres sectors de serveis, com el de transports, comerç, alimentació i altres. Des del Grup PSM-Entesa Nacionalista observam amb preocupació com any darrera any aquesta figura s'ha anat devaluant amb les diferents reformes del Govern de l'Estat que no han tengut en compte la nostra problemàtica, arribant a retallar pagaments per desocupació als més dèbils, lesionant les economies domèstiques de moltes famílies de les Illes Balears. Tot això, amb l'excusa de limitar despeses i reduir dèficit. Qui no recorda els famosos decrets que s'han produït en aquest cas?

És cert que una activitat d'un taller mecànic de les Illes Balears té una relació amb un d'Extremadura, per posar un exemple, però aquí som un país de serveis, som diferents en aquest aspecte, i sabem molt bé per experiència que quan legislen a Madrid s'obliden un poc de nosaltres. L'intent de Madrid, per exemple, de voler mesclar el contracte de treball a temps parcial marginal amb els fixos discontinus, és un exemple actual d'aquest oblit. Igualment, l'agressió del decret de març de 1998, que empitjora la cobertura de malaltia per als treballadors fixos discontinus. Actualment veim que la renda per càpita o el producte interior brut situa les Illes Balears al capdavant de l'Estat espanyol, però també és cert que tenim un mercat de treball que es caracteritza per la precarietat, l'estacionalitat, el monocultiu i la mala qualitat de les ocupacions amb el desgavell de modalitats contractuals que hi ha actualment. Aquest fet té unes repercussions sobre els salaris que ens situen a un nivell molt més baix que la mitjana espanyola, amb més d'11.000 pessetes mensuals de diferència.

El nostre model econòmic, basat en el turisme, té una característica definidora: la temporalitat. Això fa que un treballador no pot cotitzar de cap manera durant tot l'any, posant en evidència una vegada més la nostra estructura econòmica. Si els nostres pensionistes cobren manco, és perquè han cotitzat manco, i no de manera voluntària, sinó obligats per aquesta estacionalitat del nostre model econòmic, que condiciona els salaris i el baix nivell de cotitzacions que fan que les pensions de jubilació de les Illes Balears estiguin també per baix de la mitjana estatal.

Si no es produeixen les reformes legislatives necessàries, que corregeixin les injustícies que provoca aquesta estacionalitat, els futurs pensionistes encara ho notaran més, afectats per les darreres reformes. Avui a les Illes Balears la major oferta de feina es troba en el sector dels serveis, on el nivell d'ocupació és absolutament precari, tant en l'estabilitat com en les remuneracions. Això, sens dubte, influeix en les pròpies motivacions personals de treballadors, pel grau d'incertesa que acompanya tot contracte temporal, a més d'influir negativament en les altes taxes de sinistralitat, degut a aquesta precarietat laboral. Aquesta part de la nostra societat que es veu afectada, a pesar de sentir del Govern del PP bones paraules, que les Illes Balears van bé, que es recupera l'ocupació, que hi ha descens de l'atur, que vivim anys de prosperitat econòmica, i sobretot que ho tenim tot, i això amb grans campanyes institucionals, no pot compartir mai aquest optimisme, ni molt menys els beneficis que reflecteixen els productes interiors bruts, IPC, i les xifres econòmiques que utilitza el Govern del Partit Popular.

Des del Grup PSM-Entesa Nacionalista tampoc no compartim ni podem compartir aquest optimisme quant a tots aquests contractes que es fan de fixos discontinus. Per això, Sra. Thomàs, certament creim que aquesta proposició no de llei d'avui és oportuna, és important, perquè continua amb un debat que és tan necessari en aquesta comunitat. I jo li he de dir, i acab, que voldríem equivocar-nos, però ens temem que en el debat del pressupost els nostres grups hauran de continuar insistint amb esmenes per aconseguir almanco aquestes propostes econòmiques que avui vostè ens ha anomenat. Per tant, esperarem, i de ben segur que en el pressupost ens tornarem a trobar, i també trobarem una vegada més la política del Partit Popular que, ja he dit, voldria equivocar-me, perquè fos una altra, i realment fos la que en aquests moments demana la societat de les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula la portaveu del Grup Socialista, Sra. Garcia i Querol.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Sra Thomàs, la seva proposició no de llei fa molta estona que estava presentada, però efectivament, com li ha dit el representant del Grup Nacionalista, és oportuna en aquests moments i ho ha estat en el passat, i probablement ho serà en el futur. Però, per desgràcia, ja ha vist quina expectativa crea en aquest parlament que un 20% de la massa salarial d'aquesta comunitat autònoma estigui treballant com a fixa discontinua, és a dir quina expectativa crea en els diputats de la Cambra i en l'equip de Govern de les Illes Balears.

Fix discontinu és una modalitat contractual que implica treballar a temps parcial, però de forma fixa. És a dir, el treballador té la garantia que treballarà cada any, però no que treballarà tot l'any. Aquest tipus de contracte fa que durant un temps el treballador no cotitzi per les prestacions socials que requereixen, entre elles la de jubilació. Per tant ens provoca un problema ara, però també ens provocaran un problema en el futur, com bé han indicat els que han parlat abans que jo, pel que fa a les jubilacions, on tindrem una quantitat de persones que han estat actives durant tota la seva vida laboral, i que a l'hora de jubilar-se tindran unes jubilacions molt més petites. Cal recordar que la precarietat en aquests tipus de contractes, és a dir l'alta temporalitat pròpia de la nostra economia, que fa que tinguin també alta temporalitat els contractes, no impedeix que les Illes Balears tinguin una jornada laboral altíssima, quasi la més alta de tota Espanya, i que em sembla que vostè també ha fet referència a aquest tema. Això vol dir que les hores es fan, el que passa és que no cotitzen, però les hores es fan, i sobretot es fan en menys temps de tot l'any.

Efectivament aquesta proposició no de llei arriba al Parlament en el moment en què s'han tancat unes negociacions a Madrid, de les quals de moment s'ha despenjat la patronal, on s'han posat d'acord Govern i sindicats per crear un nou contracte a temps parcial que permet que cada hora treballada cotitzi com a una i mitja als efectes de jubilació. És a dir, que cada hora que el treballador tindrà amb aquest tipus de contracte, per a la seguretat social influirà com una hora i mitja, i això assimila bastant el que seria una vida laboral normal.

Els sindicats han lliurat reiteradament propostes a l'equip de Govern demanant iniciatives en el cas dels fixos discontinus. El Govern ha manifestat altres vegades, en resposta escrita fins i tot, el conseller de Treball ha dit que el Govern balear...

Sí, perquè a fora, Sr. President, a fora que no hi ha massa...?

EL SR. PRESIDENT:

Se la sent perfectament. Pot continuar.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

El Govern balear fa una reivindicació, diu el conseller de Treball, de la figura del treballador fix discontinu, i això vol dir que demana, entre d'altres coses, una protecció social del treballador fix discontinu que s'assimili en situació d'atur, de jubilació i d'invalidesa transitòria al dels altres treballadors. I diu també que vol incentivar la contractació de fixos discontinus com una fórmula d'ocupació estable, la qual cosa ens sembla, des del nostre punt de vista, perillós que des del Govern s'incentivi una fórmula d'ocupació que hauria de ser reduïda tant com fos possible.

Idò si el Govern pensa això, i els sindicats han proposat i han lliurat al Govern i al conseller de Treball propostes sindicals en què, entre d'altres, es demana la creació d'un fons per cobrir des del Govern balear la compensació que requereix cobrir amb la seguretat social per tindre que els efectes en la jubilació siguin els mateixos, i que aquest fons estigui gestionat per Govern, sindicats i patronal, que aquest fons estigui consensuat en el marc de la Mesa de Diàleg Social, i que el valor d'aquest fons, que es calcula, sigui de 1.500 milions de pessetes per al 99. I això el Sr. Conseller ho té damunt la taula, perquè li han entregat els sindicats després del fracàs del pacte per l'ocupació.

El propi Govern, en altres manifestacions, ha dit...

(Se sent renou de fons, sembla que a fora de la Sala).

Què hi ha a fora?

EL SR. PRESIDENT:

No va per nosaltres això. Continui.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Si li preocupa tant, l'informaré que és una manifestació de treballadors de Telefònica. Per tant, no va per nosaltres.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

No em preocupa, Sr. President, em desconcentra.

EL SR. PRESIDENT:

Continui, continui.

LA SRA. GARCIA I QUEROL:

El propi Govern deia que, pel que fa al règim especial de Balears, meravellós règim especial de Balears, *antes llamado régimen fiscal especial de Baleares*, significa que ens col·loca en una posició de força front al Govern -això són declaracions seves, no sé si ben transcrites a la premsa-, amb una posició forta, negociadora, front al Govern, perquè contempla una cosa que li han dit aquest matí, una cosa que es diu una comissió mixta destinada a millorar les condicions dels fixos discontinus.

El Sr. Grosske ha recordat aquest matí en aquesta sala que això també significava un objectiu del règim especial per a Balears, és a dir un objectiu pel que significa el mercat de treball a les Illes Balears.

Des del nostre grup entenem que el que el règim especial prevegi que hi hagi una comissió per estudiar com compensar els treballadors de Balears per aquesta modalitat de treball, i que es canviï aquesta proposició no de llei que teníem, que reivindicava a l'Estat que es pagués directament, o que busqués fórmules de pagar aquestes prestacions, per una que digui que el Govern balear ho pagui, significa una certa incoherència, però tot i així nosaltres, el nostre grup, com ho he fet i ho he dit en altres intervencions en aquesta cambra, ho votarem a favor, aquesta i totes les iniciatives que vinguin de millora de les prestacions socials per als fixos discontinus, i per les condicions laborals dels fixos discontinus, i per les condicions laborals de totes les persones que treballen de forma temporal que, com ha recordat la Sra. Thomàs, hi ha molta gent que té contractes temporals, molt temporals, en aquesta comunitat autònoma.

Nosaltres ho votarem a favor. Haguéssim preferit que fos més explícita. Ens agradava més la primera, que deia explícitament el que s'havia de millorar i com s'havia de canviar. La segona queda un poc més diluïda, però nosaltres continuam mantenint que siguin les siguin les iniciatives, nosaltres les donarem suport, i vull aprofitar l'ocasió per reafirmar el compromís del Grup Socialista en aquesta cambra per donar suport a qualsevol iniciativa destinada a millorar la protecció social dels treballadors amb contractes de fixos discontinus, i la nostra disposició a col·laborar amb els altres grups, amb els sindicats i també, per descomptat, amb l'equip de Govern en aquest tema. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula ara el portaveu del Grup Parlamentari Popular, Sr. Flaquer.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Analitzam avui aquí la problemàtica dels fixos discontinus a la nostra comunitat, a arrel d'aquesta proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, i volem des d'un primer moment expressar també la preocupació del Grup Parlamentari Popular per aquest col·lectiu de treballadors, i al mateix temps afirmar que el Govern balear, a qui dona suport el nostre grup, ha canalitzat a través de la Conselleria de Treball i Formació la seva constant i especial preocupació per aquesta figura del fix discontinu, i ha lluitat, com vostès saben, en l'àmbit estatal perquè es reconeixi aquesta figura, independent i idiosincràtica de la nostra economia, com sap vostè, derivada de la conseqüència de l'estacionalitat que comporta el sector terciari.

Precisament amb la finalitat de protegir la figura del treballador fix discontinu, i que aquesta protecció sigui efectiva, està previst publicar un ordre de la Conselleria per fomentar l'ocupació com un dels punts derivats i suscitats del pacte per l'ocupació, i els ajuts que es deriven d'aquesta ordre estaran cofinançats pels fons socials europeus. Es tracta d'un ordre que es pretén consensuar dins la Mesa de Diàleg Social. Avui mateix tenim coneixement que s'ha lliurat un esborrany d'aquesta ordre a tots els agents socials. Serà una ordre pionera en l'àmbit estatal, i té per objecte el desplegament del Decret 174/96, que regula com vostès saben els programes de formació professional ocupacional de la Comunitat Autònoma, té com a objectiu, com deia, incentivar la contractació de diversos col·lectius de treballadors amb especials dificultats d'inserció en el mercat de treball d'aquesta comunitat autònoma; així com naturalment promoure la contractació indefinida, que és el que realment interessa, en aquelles activitats de marcada naturalesa estacional, que és la que afecta els fixos discontinus, sempre dins els objectius 3 i 5b del Fons Social Europeu, que és d'allà on sortiran aquests fons i aquests ajuts.

Concretament, aquests ajuts establerts en aquesta ordre que es publicarà en breu termini de temps, van dirigits a tres sectors concrets: primerament a la contractació de treballadors en situació legal de desocupació com a treballadors fixos discontinus a temps complet; en segon lloc, a la conversió de treballadors amb contracte temporal en fixos discontinus a temps complet, i darrerament que és el que realment és l'objectiu final, conversió de treballadors fixos discontinus a temps complet en fixos a temps complet, sempre que es dugui a terme la seva activitat en centres de treball situats a la zona 5b de les Illes Balears, perquè és el condicionant natural i obvi dels fons socials europeus. En conseqüència crec que hem rellevat suficientment que dins el marc normatiu el Govern balear ha promogut ja les línies d'actuació que li permet aquest marc competencial.

I ja centrant-nos en aquesta proposició no de llei que el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida ha presentat, hem de dir d'entrada i amb caràcter general, que l'Administració de l'Estat, a través del Ministeri de Treball i Afers Socials fa feina ja en aquest sentit, sobre aquest figura del fix discontinu; i com a parlamentaris que som, estam obligats naturalment a atorgar un marge de confiança i esperar que es presenti des de Madrid, des del Ministeri, una proposta articulada en relació amb aquesta figura.

Entrant en el contingut de les propostes que presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, he de dir-li en relació a la primera que precisament he dit que la figura del fix discontinu és un tema que en aquest moment és objecte de treball i de debat dins el Ministeri de Treball i Afers Socials, i per part naturalment també dels agents socials en les distintes meses de diàleg social obertes en aquest moment, sense que en aquest moment es pugui saber quin és el resultat d'aquestes negociacions.

Hem de significar també com a cosa important que amb l'espirit de l'article 32 del règim especial per a Balears, ja citat en aquest debat, el Govern balear i els sindicats més representatius presents en la Mesa de Diàleg Social de Madrid, han anat ja efectuant tota una sèrie d'aportacions, que vostè segur que coneix, sobre la figura del treballador fix discontinu, en matèries com la seva protecció social, la incentivitat, la seva conversió en contractes definitius, etcètera; i som conscients que en aquests moments aquesta tasca, aquesta feina que s'ha anat duent a terme assolirà en el seu moment resultats, que seran beneficiosos no només per al sector dels treballadors fixos discontinus, sinó també naturalment per a l'economia balear en el seu conjunt.

Dit això, i analitzant el primer apartat, que, insistesc, s'hi fa feina a sobre a la Mesa de Diàleg Social a Madrid, i pel propi Ministeri, assenyalar en qualsevol cas que en el que fa referència als temes de seguretat social, en la mesura que afectarien el seu marc normatiu, consideram que en aquests moments és prudent no ingerir-nos en aquesta qüestió, que està sent objecte de negociació per part dels diferents agents socials; i per una altra banda, atenent que es tracta d'un conveni especial, que és un procediment de conveni, i sent una figura pròpia de negociació col·lectiva, és també prudent i convenient, diria jo, deixar-ho a la voluntat de les parts implicades en aquesta negociació d'aquest conveni.

Quant a la segona part de la seva proposició no de llei, que fa referència a incloure partides en el pressupost de l'any 99, naturalment no podem admetre que el Govern balear inclogui ara una partida pressupostària indefinida en aquests moments ja que, com deia abans, la negociació a Madrid no està tancada. Sense saber quin serà el resultat de les negociacions i quin serà el grau de protecció final que s'atorgarà a la figura del treballador fix discontinu per equiparar-lo a la protecció del treballador fix a temps complet, que és el que realment tots perseguim, no hi ha possibilitat en aquest moment d'establir una partida pressupostària perquè, insistesc, desconeixem quin serà el resultat de totes aquestes negociacions. Ha de ser en conseqüència això objecte d'un anàlisi més profund, un anàlisi molt més detallat que el que es pugui fer en aquests moments, al marge que no hem d'oblidar mai que la competència en matèria de polítiques passives vostè sap que és de l'Estat, i en qualsevol cas, com li deia també, un tema d'estricta negociació col·lectiva, i que ens impedeix fer determinades actuacions.

Quant a la darrera de les qüestions que plantegen vostès, que fa referència a la de l'acord interprofessional, dir-li que això queda fora del marc competencial del Govern. L'acord interprofessional, com a figura que és recollida a l'Estatut dels Treballadors, com vostè sap, només el poden subscriure els agents socials més representatius, sense que hi pugui interferir, naturalment, el Govern.

En conclusió, de tot el dit fins ara, dir que els aspectes presentats en aquesta proposició no de llei sobre mesures per incidir en la problemàtica dels fixos discontinus, han estat ja traslladades sobradament pel Govern balear a través de la Conselleria de Treball i Formació, al Ministeri de Treball i Afers Socials, a la Direcció General de l'Inem, i naturalment a la Mesa de Diàleg Social, on hi ha en aquests moments unes negociacions obertes, que és convenient esperar el seu resultat, i conseqüentment el Grup Parlamentari Popular votarà en contra d'aquestes mesures, perquè se solapen amb aquestes negociacions i amb el debat que en aquests moments està obert a un àmbit nacional per iniciativa, com vostè sap, del Govern d'aquesta comunitat.

No obstant això, dir-li que la preocupació del Grup Parlamentari Popular i del Govern davant aquesta figura existeix, prova de la qual cosa és que precisament érem partidaris de donar suport a la primera redacció d'aquesta proposició no de llei, perquè no feia més que corroborar la feina que el Govern d'aquesta comunitat autònoma, mitjançant la Conselleria de Treball, i dels agents socials també, és just dir-ho, s'ha fet durant aquests darrers mesos. Les esmenes de substitució presentades ahir per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida fan variar la nostra postura, no per no protegir aquesta figura, que crec que el Govern ha donat suficients mostres de la seva voluntat de protegir-lo, sinó perquè entenem que han de quedar a l'expectativa de quins seran els resultats d'aquestes negociacions obertes a Madrid, d'aquesta Mesa de Diàleg Social, i de les iniciatives que a arrel del Govern balear s'han plantejat ja al Ministeri d'Afers Socials. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula la portaveu d'Esquerra Unida.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc agrair la intervenció del Sr. Sansó i de la Sra. Garcia i Querol, ja que crec que amb la seva intervenció han donat més dades per explicar tota la problemàtica dels treballadors fixos discontinus de la nostra comunitat autònoma, i que potser jo en la meua explicació inicial he basat més l'argumentació sobre el canvi de la proposició no de llei, i no tant entrar en el detall de què significava aquest tipus de contracte i aquest tipus de problemàtica per als diferents sectors de la nostra comunitat autònoma, perquè hem de recordar que els treballadors fixos discontinus no només afecten al majoritari d'hoteleria i comerç, sinó també treballadors de transport discrecional, i que cadascun dins el seu sector i amb les seves característiques pateixen sobretot allò que hem volgut argumentar dels retalls de les prestacions socials, que els ha afectat durant aquests anys arrel de les reformes laborals i de l'anomenat "*decretazo*". Avui mateix, o ahir, sortia una notícia a la premsa de l'estalvi que ha significat per a la seguretat social de les Illes Balears l'aplicació d'aquests retalls, parlaven de 111.000 milions de pessetes que s'ha

estalviat la seguretat social de l'Estat en prestacions socials per atur que no paguen o que han baixat de quantia econòmica a arrel del *decretazo*, i són dades que realment fan que preocupi no només la problemàtica dels treballadors fixos discontinus i tot allò que du en conseqüència aquest tipus de contracte, sinó tot allò que significa de retall de prestacions socials que aquests treballadors no perquè tinguin un tipus de contracte no es mereixen aquestes prestacions socials d'atur, de jubilació, d'invalidesa i de baixes temporals. Es parlava, i jo ho havia esmentat molt ràpidament, de l'acord signat el 13 de novembre, sobre els contractes a temps parcial, i com se soluciona, com s'equipara a altres tipus de contracte, que per una hora de treball es cotitzarà una hora i mitja a la seguretat social, però és que hem de recordar que és cert que d'aquesta manera es millorarà una mica la base reguladora i es milloraran una mica les condicions d'aquests treballadors a l'hora de la jubilació o de l'atur, però hem de recordar que si un treballador fix discontinu necessitava 30 anys per cobrar jubilació, amb aquest canvi d'una hora per una hora i mitja de cotització, en necessitarà 22. No es millora del tot, de 30 passa a 22, no és una gran baixada dels anys que li signifiquen de cotització per cobrar la jubilació al final de la seva vida.

Respecte del suport que ens dóna el Grup Parlamentari Socialista, igualment vull agrair-li; i respecte de la posició que ha explicat el representant del Grup Parlamentari Popular, jo reconec que una cosa és manifestar la preocupació reiteradament a través de la seva intervenció, i una altra cosa és mostrar que aquesta preocupació es converteix en fets, i per tant es converteix en coses realment avaluable. És cert, i ja ho he dit a la meua intervenció, que sembla que avui matí s'ha presentat a la Mesa de Diàleg social la famosa ordre o decret per bonificar aquests tipus de contractes a empresaris, sembla que cofinançat per fons europeus, i hem aclarit aquell ball de xifres que ens donava el Sr. Camps en la seva compareixença, que inicialment serien 364 milions, però després se n'hi afegirien 200, i sembla que al final la suma serà de 500 o 600 milions de pessetes. Però, quants de contractes o podran convertir de fixos discontinus en fixos a través d'aquests doblers? Es parlava d'uns 700 o 800 contractes. Quants de doblers, realment, ens constaran?, i realment, aquesta és la mesura que es necessita per millorar la prestació social d'aquest (...) de treballadors, o és una vegada més bonificar els empresaris però no anar a la rel directa, que és compensar el retall de les prestacions socials, que és per aquesta banda per on nosaltres fèiem la proposició no de llei?

I jo insistesc que no és una novetat, és un conveni que han fet la comunitat autònoma de València i la comunitat autònoma de Múrcia, no ens ho hem inventat, és un tipus de conveni amb la Seguretat Social que pot fer un treballador individual, un treballador individual pot arribar a aquest conveni amb la Seguretat Social, dir-li: Jo pagaré la diferència a través dels meus doblers, per tal de tenir la mateixa jubilació que té un altre treballador. Però no hi ha pràcticament cap treballador que pugui acollir-se a aquest conveni, perquè, senzillament, es queda sense sou si ha de pagar la diferència. Per tant, és un tipus de conveni perfectament possible i que s'ha dut a terme a altres comunitats autònomes, i senzillament demanàvem que s'aplicàs com a, precisament, mostra de la preocupació especial d'aquest govern per aquest tema i, precisament, per no ser pionera, però, almanco, afegir-se a allò que han fet altres comunitats autònomes de l'arc mediterrani.

Finalment, que una partida no pugui plantejar-se com una partida oberta en els pressupostos, em pareix absurd. Hem tengut compareixences de distints consellers i se'ns ha plantejat que, a segons quin objectiu, senzillament, s'obre la partida i ja es concretarà durant l'any; això era l'única cosa que demanàvem, obrir una partida, i es concretaria a través d'aquest conveni.

I finalment, és cert que hi ha moltes preocupacions, però allà on realment es denoten aquestes preocupacions és quan es posa feina endavant, fets a demostrar, i no només paraules que, al final, duen al rebuig d'aquest tipus de proposicions no de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Flaquer, té vostè la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Molt breument. Per reafirmar la preocupació d'aquest grup parlamentari i del Govern balear per aquesta figura del treballador fix discontinu. Bona mostra d'això és precisament la mesa de diàleg social oberta a Madrid que analitza i estudia amb preocupació i seriositat aquesta figura, de la qual treurà unes conclusions en el seu moment, així com l'ordre que també vostè coneix, presentada avui a la mesa de diàleg social d'aquí, de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Estam d'acord tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra amb la protecció d'aquesta figura, qui no hi estaria!, l'únic que hem plantejat és que entenem que la seva proposta avui és precipitada, no és el moment oportú per dur-la a aquesta cambra, és molt més oportú esperar al resultat de les negociacions i a les actuacions ja iniciades, i vistes aquestes actuacions i les conclusions que se'n pugin treure, naturalment, prendre les decisions oportunes.

Quant a allò de la partida pressupostària, Sra. Thomàs, no es així com vostè diu, vostè parla no d'obrir una partida, parla d'una partida suficient, i jo li he dit que en aquest moment és impossible determinar la suficiència d'aquesta partida pressupostària, perquè som a l'expectativa de conèixer quins són els resultats i quines actuacions es podran dur a terme en relació amb aquesta figura laboral. És impossible en aquest moment, i vostè ho sap, poder dir quina és la suficiència d'aquesta partida. I això és el que vostè demana avui en aquesta proposició no de llei, la qual no podem votar, com vostè sap, afirmativament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam a la votació d'aquesta proposició no de llei.

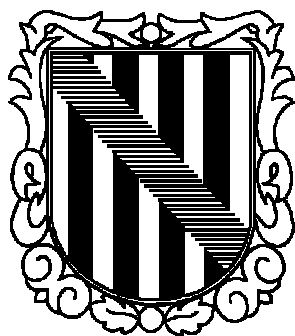
Senyores i senyors diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 23; en contra, 26; abstencions, cap. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

En no haver-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma